

Faméni knihy

(kronika)

Kiluskokatolíckeho farného únie
v Dubňanoch a Rodovnína

od roku 1939

K-3

IN NOMINE DOMINI

Pamětní kniha
ř.k.farního úřadu v Dubňanech
od roku 1939.

Vidi in visitatione canonica die 12/5-49: Fr. Martinich, dekan
Vidi in visitatione canonica die 12/6 1950: Fr. Martinich, dekan
Vidi in visitatione canonica die 9/8 1951: Fr. Martinich, dekan

Revisa in visitatione
canonica die 26. 4. 1913

P. Josef Zorn, dekan

Lecturis

Rok 1939.

salutem!

Před první stránkou nové knihy a nového roku rakajujeme bolestnou zpravou pro celou farnost - úmrtím veledůstojného Pána

P. Emanuela Fanků,

konsistorního rady a faráře v Dubňanech.

Důstojný Pán, P. Emanuel Fanků, se narodil dne 10. ledna 1872 v Moubřicích, p. o. Hustopeče u Brna, jako syn nadučitele. V letech 1882 - 1890 studoval na českém gymnasiu v Brně, kde 15/6 1890 vykonal maturitní zkoušku. Bohoslovecká studia konal v Brně a dne 29. června 1894 byl vysvěcen na kněze. Krátkou dobu byl kooperátorem ve Slavém Rousínově, pak Dřnovicích a odtud byl dekretem ze dne 9. říj. 1897 ustanoven kooperátorem, kde zůstal až do své smrti 13. ledna 1939. Dnem 1. srpna 1908 byl zde jmenován farářem. (Podrobně celý jeho životopis je v Domácím protokolu, ročník 1937, str. 278, jak jej sám vypsál).

Byl tedy knězem 44 let a 4 měsíce, z čehož téměř 42 let působil v Dubňanech. Tato dlouhá doba jeho kněžské práce nerůstala kde bez vlivu. Byl knězem zbožným, prostým a nadmíru skromným, v práci pak houževnatým. Taková povaha dovedla znamenitě působit v obci popřevratovou ^{odpověď} houževnatou, která s přimyslem chtěla kde zakorenit. Houževnaté práci se učil od nejvěrnějších svých životních družek - včelíček. Měl až doposledu tři a půl učitelů a prostor, v němž byly ubytovány, nazval „Dědinou pilnosti“. Na mnoha výstavách byl odměněn diplomem.

Jeho choroba prdeční byla dlouhá a nemilosrdná. Trpěl zvláště v posledních letech, silnými prdečními ráchvaty a křečemi, které ho vždy a kdekoli porazily k zemi. Záchvaty se opakovaly skoro pravidelně po třech měsících po dobu asi 5 let. V druhé polovině měsíce prosince 1938 musil lehnouti úplně. Před na to ho dp. P. Emanuel Valoušek (zaopatřil) farář z Ratiškovice, zaopatřil v Svátostmi. Téměř denně ve své nemoci čerpal posilu ze sv. přijímání, které mu donášel jeho kooperátor. - V pátek odpoledne dne 13. ledna 1939 tvrdě usnul. Několik minut před třetí hodinou se náhle probudil, upřeně pohleděl na obraz Panny Marie, který měl nad postelí, a tak vydechl svou duši.

Pohřeb měl krásný. Kdo mohl, každý rád doprovodil svého faráře k poslednímu odpočinku, aby mu tak na poslední projevil její vděčnost a lásku.

Nejen na hřbitově, ale i v srdcích všech farníků a známých, vybudován je mu nepamětný pomník vděčnosti a lásky. Requiescat in pace.

11/10 1979 - byly účes. pozůstatky z dosavadního hrobu (v blízkosti sakristie) vykopány a přeneseny do kněž. hrobu (vedle Dr. J. Budíše), polože se první ona část hřbitova (kde dříve P. Emanuel odpočíval). Vykopáno v přítomnosti aktiv. Dr. Hlavský

Administratura. Dekretem ze dne 16. ledna 1939 byl ustanoven zdejším kooperátorem, dosavadní kooperátoř pana faráře P. Tomáš Veverka, který přišel do Dubňan jako novokněz dne 1. srpna 1936. P. Tomáš Veverka se narodil dne 18. 10. 1910 ve Vel. Pavlovicích, okres Hustopeče u Brna, jako rolnický syn Cyrila Veverky a Marie, roz. Buchlové.

V říjnu 1937 byl povolán k přísenní vojenské službě do Prahy - Karlína. Na tuto dobu byl sem určen jako kooperátor novokněz P. František Paderka z Bořetic. Po návratu z voj. přís. služby byl zde opět kooperátorem P. Tomáš Veverka a to až do úmrtí p. faráře P. Emanuela Fanků; který zemřel 13. 1. 1939. Po jeho úmrtí soudě byl uveden kooper. jme nován administrátorem.

Protectorát Čechy a Morava: Na podzim minulého roku byly odřízány některé části území naší republiky a nabrány Německem, Polskem a Madarskem. Dne 13/3 1939 odtrhlo se i Slovensko a prohlásilo se republikou, načež historické země, Čechy a Morava, byly nabrány Německem a nabrány „Protectorát Čechy a Morava.“ Celou svou budoucnost odevzdáváme do vůle Boha všemohoucího a do mocných přímluv sv. Václava, kteří, jak věříme, spolu s Ochránkyní Moravy, budou naší útěchou, posilou a nadějí.

Vldp. děkan František Pořízek zemřel. V neděli dne 14. května 1939 o 3. hod. odpoledne zemřel vldp. Msgr. František Pořízek, děkan hodonínský a farář v Dol. Bojanovicích. Celé Slovákko křásilo v něm kněze uslechtilých vlastností, kněze vlastence, neohroženého bojovníka na práva církve, kněze lidumila, zejména pro jeho šakřka životní oláčku sociální. Žádná práce mu nebyla těžkou a ani ve vážné chorobě si neodadechl. Zemřel náhle, vykonav ještě nedělní odpolední sv. požehnání, ve věku 74 let. R. in pace!

Nový p. děkan vldp. František Martinek. Po smrti vldp. děkana Františka Pořízky stal se děkanem hodonínským vldp. P. František Martinek, kons. rada a farář v Kobyli na Moravě. Přetně mu v nové ~~mu~~ hodnosti mnoho zdraví, spokojenosti a Božího požehnání. Pan děkan se narodil 6. 11. 1880. Ujíma se tedy této funkce ve věku 59 let a v dobrém zdraví.

Fotografie nám ho představuje, jak byl u nás poprvé v této funkci na kanonické vizitaci. Ta byla konána 13/6 1939.

Nové kříže pro školu. Farním úřadem byly koupeny 4 ševakotové kříže, tčus za 80 K, z nichž 3 byly zavěšeny v učebnách, obecní školy a to v č. 1, 3 a č. 10, na místo křížů starým hodně sešlých. Čtvrtý pak byl zavěšen ve spolkové místnosti u Růžiček. Zásluhky ní správy školy poděkovala farnímu úřadu za nové kříže dne 4. 6. 39 tímto připsem: „Poděpsaná správa školy děkuje správě farního úřadu za darování tří nástěnných křížů školních učeben.“

Za správu školy byla podepsána p. uč. Adela Těmova.

Letoší žňová sklizeň: byla velmi pěkná, ačkoliv jarní měsíce nedávaly plibnou naději. Pro celou dobu sklizně bylo pěkné počasí, takže hospodáři měli možnost obilí dobře sklídit. Jen koby měli možnost je také dobře užit!

P. Vladimír Truhlář - byl ustanoven kooperátorem dubňanským dne 1. září 1939. Přisěl sem jako novokněz. Věřícími byl slavnostně uvítán a družičkami uveden k oltáři. -

P. Vladimír Truhlář se narodil 27. prosince 1915 v Brně-Maloměřicích. Jeho otec, František Truhlář, je krejčí v Maloměřicích. P. Vladimír Truhlář studoval na reál. reál. gymn. v Brně-Ml. Poli, kde maturoval v r. 1934. Na kněze studoval v brněnském kněžském semináři a byl vysvěcen 5. 7. 1939 Jeho Excell. nejdp. Dr. Josefem Kupkou: - Na prvním misobišti - krásné slova přejeme našemu vel. pánovi mnoho radosti, spokojenosti a v práci hojnost Božího požehnutí.

Inventář farní kanceláře:

Poněvadž v závěti dp. P. Emanuela Janku, zdejšího faráře, nebylo žádné zmínky o tom, co je majetkem farní kanceláře, a univerzální dědička, hospodyně Františka Gardonoňová, si dělala na vše nárok, bylo s ní v dohodě dojednáno, že farní kancelář jako inventářní budou patřiti následující předměty:

- a.) 1 stůl - dlouhý - ku psaní.
- b.) 1 zásuvková skříň.
- c.) 1 skříň archivní.
- d.) 4 židle a stělač na matičky.

Všechny tyto věci jsou ve farní kanceláři, která je po smrti dp. P. Em. Janku umístěna v I. poschodí.

Doplňky k inventáři:

Po skončení oprav ve farní budově byla přemístěna farní kancelář do přízemí. V inventáři nastaly následující změny:

Přibylo:

Stůl na psací stroj (800.-K)
 Psací stroj zn. Urania (2.250K)
 kulaté hodiny (600.-K)
 kříž -
 3 visací osvětl. tělesa (stahovačky)
 Psací stůl zásuvkový (2.130.-K)
 6 židli
 1 kamna (koksová)
 truhlík na uhl.
 archivní skříň

Ubylo:

Kamna (vyřazena)
 4 židle (vyřazeny)
 Psací stroj prodán a pořízena za něj
 archivní skříň, poněvadž farář
 má stroj vlastní.

Odvodnění sklepa ve farní budově: Již po dobu 4 let bylo pozorováno ve sklepech pod farní budovou vodu do výše asi 75 cm. To pocítila celá farní budova. Voda vysušovala vysoko zdmi budovy, omítka na zdech praskala a opadávala. Ve všech přízemních místnostech bylo vlhko; plíseň se objevila na nábytku i na knihách. Stav budovy byl oznámen obecní radě, která odhlasovala odvodnění budovy. Voda je vedena drenářem do pouličního kanálu u Kriváčkového. To bylo provedeno v měsíci říjnu na konci. Vděčíme za to obecní radě, neboť věříme, že nastane ve farní značné zlepšení, ačkoliv ve farní budově musí být provedeny ještě mnohé restaurace.

1940

Nový rok 1940 začínáme uprostřed pohrnutí doby válečné. Na mnoha frontách zvrší krvavá válka. My, díky Bohu, jsme zatím usetřeni těch pravých válečných hrůz. Začínáme však tento rok v nejistotě a proto s tím větší důvěrou v Pána Boha a sprostbami o pomoc.

Oprava kříže: Na hraničkové cestě, t. j. od kahradnického směrem, k lipě, byl postaven asi v r. 1890 výminkářkou Marií Vašičkovou, železný kříž s kamenným podstavcem. Ten byl starším už hodně seslý a na spadnutí, takže působil nepříjemným dojmem. K jeho opravě se rozhodla rodina p. Jana Zemánka, kolníka v Dubňanech z č. 10. Železný kříž byl znovu natřen, a korpus porcelánu. Kamenný podstavec byl dán úplně nový z umělého kamene. Celková oprava činila asi 500 Kč. Kříž nabyl znovu své krásy, za což farní úřad i osadníci velmi vděčí dárce.

Hřbitovní zeď, sousedící s farní kahradou, se na dvou místech sesula. Zeď byla již velmi stará, dlouhou dobu povážlivě nakloněná a proto pilně podepřená. Sesnutí zde bylo hlášeno farním úřadem obecní radě, která odhlasovala postavit celou zeď novou. Stará zeď byla tedy celá rozbořena, materiál rozprodán. Stavbu nové zdi provedl stavitel Smolka z Lěčce na vedení zednického mistra Fabiána Chludila z Dubňan. Zeď byla postavena k všestrannému spokojení - v ceně asi 15.000 Kč.

+! Lecturis saludem!

Idie Idus Julias
anno salutis MCMXL.

Fors sequentia adiungere licet!

Rok: Finc devet set a čtyricet!

Ve svátek světců Bonaventuri,
in Dominicâ, i.e. festo fori:

Dnes přišel z blízké obce Mutěnice, -
v ten den ja milým hostem svého slyše, -
k nám podepsaný Otec - kapucínek.

Jevo bílých rásťup, - vlasů samý věnek, -
jej doprovodil s kněžstvem kn altáři,
by "PRIMICIANT" v bílých světlých ráti
i zde, jak doma, slavnou hrubou složil,
vždyť z Dubňan po tom velký počet toužil.

Tož na památku v knize podepsaný
jsme plným jménem! - Otec po kázání
měl, slavnou hrubou. Páter Tomáš jáhrem
byl; Vladimír, kaplan, pak podjáhrem.

Host nahodily, jenž tu zdravi léčí
byl presbyterem. - Nuže vábnou řečí
sem ipse vypsál celou assistenci, -
a zdárný student přioz dobil věnci.

Josef Marcol Svoboda,
presbyter-assistent.

25/8 40

Kaplička se sochou B. S. P.

ve zdejší farnosti se psále více vzma-
há učla k Bož. Lrdci Páne, k níž jsou
věřící vybizeni. Projevuje se zvláště
hojnou účasí věřících u sv. přijímání
na první pátky. Jako zvláště krásný
projev této učty byla zde postavena
po ní Boží muka (kaplička) se sochou
Bož. Lrdce Páne. Byla postavena po levé
straně silnice, jdoucí z Dubňan do Fa-
xonovic, asi 300 m za osadou.

Kaplička byla darována rodinou p.
Jana Zemánka z č. 10, jako dárk za ka-

chranu života. Když totiž v r. 1930 šel p. Zemánek soulo cestou, byla prudká bouře
a blesk uťodil v místě, kde stojí nyní kaplička, v bezprostřední blízkosti p. Zemánka
takřka byl poražen k zemi a dlouhou dobu ležel v bezvědomí. Nebylo již také takřka
žádných naději na jeho ožiti. Žaťo, že nebyl přimo zasažen a že ožil, umínil si, že
se p. B. Bohu nějakým způsobem odvděčí. Jeho úmysl se uskutečnil postavením ka-
pličky se sochou B. S. P., protože už od dávné doby byl čitelem B. S. P. - Kde kdo se
na kapličku šel, když se o její slavní roznesla zpráva. Stavěl ji p. Josef Macék z Dub-
ňana a sochu pořídila fy Danačík z Kyjova. Děvčata kapličku vymalovala slováckými
ornamenty a důstojně vyzdobila a tak připravila k slavnostnímu posvěcení.

Radost však byla největší, když se
také na vedlejší oltář našeho kostela
byla darována paní Josefou Or-
karskou z č. 284 krásná, umělecky
provedená, dřevěná socha Bož. S. Páne.
Tuto sochu zhotovil pan Vrbachýj
z Brna za 1.100 K.

Posvěcení kapličky a sochy B. S. P.
pro kostel, bylo spojeno v jednu
velkolepou slavnost. - Socha byla
připevněna na nosítka, krásně
ozdobena a průvodem, kterého se
účastnilo přes 3.000 lidí, farníků

i z okolí, byla socha nesena, za hudby a zpěvu eucharistických písní, osadou ke
kapličce. Zvláště krásně průvod krásily družičky, takřka všechna děvčata
školsní i školy odrostlá, jakož i sňazí ve slováckých krojích. - V osadě byly také
postaveny dvě slavnostní brány, na nichž byly eucharistické nápisy.
U kapličky bylo před svěcením proneseno slavnostní kázání ap. P. Emanuel
Valoušek, farářem z Račického. - Po kázání posvětil kazalet sochu a kapličku,
načez pěvecký sbor zapěl písní a předneseny byly básně, a celá osada byla za-
věčena Bož. Lrdci Páne. Potomto akto bylo uctívání soch polibemím. - Po vy-
konání všechobřadů byla opět průvodem nesena socha B. S. Páne, určená pro
kostel, (zanesena) do kostela a postavena na brání oltář. Celá slavnost byla za-
končena slavnostním „Te Deum“. - Kter Lrdce Páne v r. naší farnosti zvlášť řady
svých čtělů a šlechtným dárcům odplatí voji láskou na zemi na věčnosti.

Devátý farář - P. Tomáš Veverka.

Umrtním vldp. P. Emanuela Janků, faráře a konsisl. rady, dne 13.1.1939, byla uprázdněna zdejší fara. Administrátorem, s platností od 16.1.1939 byl ustanoven dosavadní jeho kooperátor Tomáš Veverka (viz str. 2.). - Administratura trvala od 16.1.1939 do 1.11.1940, kdy jmenovaný administrátor byl investován na faru. Tomáš Veverka se narodil 18.10.1910 ve slováckém městečku Velkých Pavlovicích. Jeho otec Cyril je sam dosud rolníkem. Tomáš Veverka studoval na čes. stát. reál. gymn. v okresním městě Hustopečích u Brna, kde se podrobil 24/6.1931 maturitní zkoušce. Tehor roku byl přijat do biskupského alumnátu v Brně a dne 5. července 1936 byl jeho Excell. biskupskou Dr. Jos. Kupkou vysvěcen na kněze. - S platností od 1.8. téhor roku byl zde ustanoven kooperátorem na faráře vldp. P. Em. Janků. Vříjnu r. 1937 byl povolán k voj. přesencím službě do Prahy Karlína na dobu 5 měsíců. 1. března 1938 opět nastoupil kooperátorské místo v Dubňanech. Dne 24.5.1939 byl povolán na časťnou mobilisaci a vrátil se po 4 týdnech. Pak se ještě zúčastnil všeobecné mobilisace v měsíci září téhor roku. Obě mobilisační povinnosti konal v Brně.

Ponevadž i osadou po dobu svého kapla nování a administrování Satrika prošel, hlásil se po vykonaných zkouškách o faru při druhéu jejíu vypsání, v době 4 let svého kněžství, kterážto lela celá ztrávil v Dubňanech. Přeslován byl s právní platností od 1/11.1940 a instalován byl vldn. Františkem Maxlíkem, bisk. radou, dekanem, a farářem v Lobyli, dne 1/12.1940.

Rok 1941

In nomine Domini. Válčná líčice se rozšířila na nové fronty. Německu již patří Č.S.R., Polsko, Norsko, Holandsko, Dánsko a část Belgie a část Francie. Nevíme, jaký směr povede válka dále a kdy bude její zakončení. Feu prosíme: „Svatý Václave, vroduj za nás.“

Stavba nového plotu mezi zahradou a dvorem. Starý dřevěný plot, který odděloval zahradu od dvora a také plot, který dělil dvůr na dvě části, byl již, jak fotografie ukazuje, ve stavu velmi ubohém. Oprava byla již nemožná, poněvadž desky i sloupky byly ztrouchnivělé, takže také plot se sesouval. Celý plot byl zložen a také byl odstraněn sklep, který měl

frontu s ~~frontou~~ frontou plotu a byl umístěn při řdi hřbitovní. Tento sklep byl odstraněn proto, že v něm po celou dobu roku byla asi 50 cm vody, takže nemohl býti nikterak používán. Jeho odvodnění bylo neproveditelné. Také nebyl nikterak nutný, poněvadž sklep pod farní budovou po odvodnění byl dostatečný. Opravu plotu dal provést dle svého návrhu a na vlastní účet farář Veverka. Výlohy však po skončení stavby proplatila obecní rada. Oprava byla provedena v měsíci květnu a čer onu a to k úplné spokojenosti.

Úmrtí řídícího Fialy. Dne 10. 6. 1941 zemřel po dlouhé a těžké srdeční chorobě řídící obecní školy v Dubňanech, Faromír Fiala. Narodil se 3. 7. 1894 v Podivíně. Vyučoval zde na škole asi 20 let. Byl učitelem velmi svědomitým. Ke kněžím byl tolerančním, ačkoliv brzy po světové válce odpadl od Církve. Nespokojen s beroučnickým, odstoupil do církve českomoravské. Však ani tam nebyl spokojen. Toužil zemřít jako katolík. Jeho přání bylo splněno, když asi 3 měsíce před smrtí byl přijat do Církve římskokatolické. Přestoupení bylo upřímné a dojemné. R. i. p.

Brněnský biskup, dr. Josef Kupka, zemřel.

Diocese osiřela - ztratila dobrého pastýře. Naš pan biskup byl chloubou diecese. Byl velmi vzdělaný a při tom nadmíru skromný a příkladně zbožný. Byl opravdovým miláčkem věřících i kleru. V práci byl neúnavným. Pracoval a křehal až do posledního dechu svého života. Obrázek nám ho představuje, jak byl na visitaci ve Staré Páti, kde byl, když se chystal konati birmování, raněn mrtvicí a zemřel dne 20/6 1941 ve věku 80 let. (nar. 7/5 1862 v Černé Hoře u Brna.) Na biskupa byl posvěcen 7. páří 1924. - Jeho pastýřské listy byly plny hluboké víry a náboženského zápalu. Zvláště často vybízel věřící k účtění k B. S. P. V posledním listě, který vydal několik dní před svou smrtí, vybízel k hromadnému zasvěcení rodin B. S. P. Zemřel v pověsti svatosti. - Kterž Božské štace láne mu jeho kněžskou a biskupskou práci a lásku odplatí láskou svou na věčnosti. R. i. p.

Misie.

Poslední misie byla zde konána v roce 1930. Bylo již potřeba, aby duch náboženský byl poněkud pozvednut, proto jsme se rozhodli uspořádati misii, ku které nám dala povolení nejvyšší kapitulní konsistoře dne 4. XII. 1941. - Věřící se na misii velmi šesili a kněží se dívali vsuč s nejlepšími nadějemi. Misie byla stanovena a také konána ve dnech od 13. do 22. prosince 1941. Konali ji kněží z řádů Tovaryšstva Ježíšova a to P. Vondra a P. Bartolík. - Věřící se jejich káráni zúčastňovali ve velkém počtu a také je rádi poslouchali, nicméně práce zde byla velmi těžká. Bylo to zapříčiněno hlavně tím, že Dubňany jsou oradou klaně dělnickou, takže i při nejlepší vůli se nemohli muži, hlavně z řádů mužů, cele činně zúčastňovati. Tak také nebylo možno mnohým za celou dobu misie přijíti sv. svátosti, poněvadž pracovní povinnost je velmi přesná a pracuje se i v neděli. Také dlužno je připočísti ještě tu okolnost, že už týden před začátkem misie, pak po celou dobu jejího trvání, ba ještě 14 dní po misii, byl farář Veverka nemocen na zápal kloubů, takže zde chybělo také povzbuzování s jeho strany. - Za dobu misie bylo u sv. zpovědi 1.960 a u sv. přijímání 3.300 věřících. Dle toho vidíme, že úspěch byl přece jenom dobrý.

V tomto roce bylo uzavřeno 48 manželství.
narodilo se 121 dětí.
zemřelo 52 osob.

Válka v uplynulém roce úplně změnila svoji tvářnost. Válčná víava se přenesla ze západu na jeho-východ. Po skončení boji v Jugoslavii a Řecku se dostala dnem 20/6 na ruské pláň. Nyní se bojuje již nedaleko Moskvy.

Triduum svatojosefské konal zde v dnech 18.-20. března kněz z řádu te-
demptoristů z Brna - P. Okšábec. Jeho kázání byla libivá a hodně navštěvená.
U sv. zpovědi bylo v těch dnech 1.204 a u sv. přijímání 2.400 věřících.

Sejmutí zvonů.

V měsíci prosinci minulého roku byl proveden soupis bronzových zvonů všech ko-
stelů. Bronzové zvony pak, vyjma umíráčků a zvonů, chráněných památkovým
úřadem, byla konci měsíce března a na počátku dubna sejmuty a odvedeny pro
válečné účely. Nás jsou zvony jen z náhradního kovu, proto byly ponechány.
Umíráček však byl bronzový a proto byl také sejmut dne 3/4 42 na Velký pá-
tek o 1/2 10 hod. dopoledne zřízencem od fy Barbořík z Hlodonína. Farář Tomáš
Věverka naposled s ním několikrát, šel za ním bylo na Velký pátek, zazvonil.
Lidé zastřeli. Z jejich očí bylo ke čisté jezero slz. „Když tak bylo odvzvo-
no již celé válce.“

Úprava osady.

Na návrh obecní rady pořídili si lidé před svojími obydlími, hlavně podle silnice,
malé květinové zahrádky. Obec pak dala vysázeti podle silnice, jdoucí osadou,
plechtěné kaštaný. Také na prostoru před farmí budovou, kde bylo do této doby
několik jablek a tak zvaný „husí rink“; byl přizem malý parcík. Starost
o tento park byla předána okolobydličím. - Celá osada v tomto novém hávu
opravdu pěkně prohledla a se porvedla.

P. Vladimír Holik - nový kooperátor.

S platností od 1/8 1942 byl přeložen dosavadní kooperátor Vlada-
mír Truhlář, který zde byl 3 roky (viz str. 3.), na kooperátora do Pri-
sávky u Boskovic. Na jeho místo do Dubňan s platností od 1/8 1942
byl ustanoven novokněz P. Vladimír Holik.

P. Vladimír Holik se narodil 11/1 1918 v Bystřici pod Hostýnem.
Studoval na čes. stá. reál. gymn. v Holesově. Bohoslovecká studia konal v Brně
a proto také působil v brněnské diecesi. Jeho první m působitěm se staly Dubňany.
Byl zde věřícími učitěm a družickami uveden k oltáři. - Přejeme mu, aby na
tomto svém prvním místě byl spokojen, a aby Bůh žehnal jeho kněžské práci.

Náboženství ve škol. roce 1942-43.

Počet náboženských hodin v prvních a druhých třídách byl snižen ze dvou
na jednu hodinu týdně. Při dvou hodinách týdně musil učitel náboženství
každé hodiny dobře využítovati, aby předepsanou látku dostatečně probíral.
Zlatě se tato potřeba se projevila v době války, kdy bývají delší mlčky a dlouhé
pololetní prázdniny. Tímto novým ustanovením se práce naše velmi ztěžuje
a výsledek v náboženské vjuce jistě hodně poklesne. Když tak nebravá dlouho.

Oprava varhan.

Výhledem od 4. - 11. října l. r. byla provedena generální oprava našich varhan. Díštalby varhan byly už hodně zaneseny prachem a dřevem červotočinou. Také byly mnohé poruchy v mechanismu, zvláště na několika místech byl měch pro-
deravělý. Opravu provedl Josef Hlaváček, varhanář z Brna-Lidovic. Náklad na opravu činil 4.500 K.

Rok
1943.

Tento rok pakujeme opět ve znamení těžké války, kterou vede lidstvo. Hlavní boje se vedou dále na ruské frontě. Finá velká fronta je v severní Africe. Na obou frontách jsou veliké pohyby.

Oprava farní budovy.

Konečně bylo odhlasováno, aby byly provedeny větší opravy fary. Jedná se hlavně o stavbu nových ráčkůdů. Žádost o tuto stavbu byla podána obecní radě již dvakrát dříve p. Emanuelem Fanků. Byla vždy kladně vyřízena, ale ke skutku nepřišlo. Poněvadž však nutnost opravy nále-
hala, požádal farář Věverka obecní radu opět o souhlas. Když tento byl dán, uvedl sám farář tento ve skutek. Práce jsou již v plném proudu. Katiím se připravuje sál v poschodí a tvoří se tak z něho dva pokoje. Fe-
den bude sloužiti za kaplánek a druhý za pokostilinku. Dávadeti kaplánek v přízemí bude upravena, okna rozšířena, a bude sloužiti za farní kancelář. Další opravy jsou proponovány, a to: splachovací záchody, koupelna, vodovod v celé budově, odpad vody je dovná, opravení spiry, prá-
delny, sklepa a postavení přepážkových dveří na chodbě. Jsou to plány na 4. rok války opravdu dalekosáhlé, doufáme však, že aspoň ty pod-
statní opravy budou uskutečněny. Opravy budeme dále psati až po je-
jím zakončení a odvoláme se na toto místo, neboť oprava nvyžádá vel-
mi dlouhé doby a velmi mnoha obětí.

Obecní rozhlas.

V prvních dnech měsíce července byl po celé osadě instalován obecní rozhlas. Je to velké plus pro osadu. Jen bylo našim přáním, aby amplion nepři-
šel na kostelní věž. Přes to však se tak stalo. Byly činy různé pokusy, aby se tak nestalo, neboť zde byly oprávněné obavy, že vysílání bude ruši-
ti bohoslužby, jakož i že bude nanejvýš nevhodno a nedůstojno, když vy-
sílání se neomezí pouze na zpívání, a z místa, odkud hlas znovu volá věřící
k bohoslužbě a modlitbě, budou vysílány různé dvojsmyslné stágy a odhovorčky.
To sem poznamenáváme, aby, až se tak stane, bylo jasno a zřejmo, že to bylo
předvídáno a proto proto proti tomu bylo bráněno. Pan starosta Haušák tehdy
osobně jaručil, že pokud bude v jeho moci, že nebude starati, aby rozhlasem
byly vysílány jen věci opravdu hodnotné a posvátnosti kostela důstojné.

Z jihu Moravy.

V Dubňanech se konala 4. července t. r. slavnost svěcení hornického praporu. Mladí horníci utvořili divadelní kroužek a z čísteho zisku pořídili hornický prapor.

O významu hornického praporu mluvil na slavnosti tajemník NOUZ z Hodonína Knótek, za okresní úřad v Hodoníně byl přítomen Dr. Prokeš, obecní úřad zastupoval starosta Hanák, bývalý horník. V 10 hodin se odebral průvod do chrámu, v čele jeli hoši ve slováckých krojích na koních, pak byl nesen nový prapor, dále kráčeli hoši a dívky ve slováckých krojích, horníci v hornických krojích a v občanských oblecích; průvod provázela hudba, prapor posvětil p. farář Tomáš Veverka a promluvil o hornických patronkách a hornické práci. Po posvěcení byl předán praporečnicku, nejstaršímu horníku Františku Hochovi, který jej bude nosit při hornických slavnostech a pohřbech horníků.

Svěcení hornického praporu.

K popisu svěcení hornického praporu, jak je uveden na přiloženém výstřižku, budíž ještě poznamenáno: Pyšky horníků s kněžními jsou stále krásnější a srdčejší. To se datuje hlavně od roku 1940, kdy ~~ada~~ farář J. Veverka a horníky sloužili slavnosti 'Filipův mši' n. na Hod Bori vánoců.

Těto mše svaté se zúčastnili uniformovaní horníci, z nichž dva také ministrovali, jakož i vedoucí a následci vedoucích jednotlivých dolů. Od té doby jsme častěji s nimi přišli do styku a při jednom z kovorů jsme jim navrhli, aby si pořídili nový hornický prapor, protože starý prapor

je již ve velmi ubohém stavu. Zejména dva z nich pan Jarosl. Panák a Jan Kratochvíla vzali tento návrh na svůj. Je těžko říci kdo z nich více se obětoval; zřídili si divadelní kroužek hornický a s úspěchem za velké účasti diváků hrávali divadla, dramata i operety, a tak si brzy naskládali na nový prapor. S pořizováním praporu, ačkoliv měli peněz dosti, stálo ve válečné době velmi těžko. Nicméně však obětovali i naturalie, jen, aby prapor mohl býtli pořizován. Prapor pořídila firma Hudačů v Brně. Je to prapor železný, který má na jedné straně patronku horníků, sv. Prokopa, a na druhé straně opět patronku sv. Barbory.

Prapor byl za velké účasti občanů posvěcen dne 4. 7. 1943 slavnostním způsobem v našem chrámu Páně a tam je také nyní přechováván.

3.9.43 Itálie podepsala přijetí podmínek příměří. Kapitulovala. Německo zůstalo v Evropě osamoceno.

Soupis památek, chráněných památkovým úřadem: Památkový úřad v (Dubňanech) Brně poslal nám dne 23.9.1943 soupis památek u nás, které chrání. Jsou to:

- 1.) Kostel sv. Josefa z r. 1885. Stavěbní parcela č. 221, vlastníkem je římskokatolická církev.
- 2.) Farní budova z r. 1859. Parcela č. 204/8. Vlastníkem je obecni úřad v Dubňanech.
- 3.) Locha sv. Jana Nepom. 1727- v parku před obecním úřadem parcela č. 3400, vlastníkem je obecni úřad v Dubňanech.
- 4.) Locha sv. Vendelína 1783, u mlýna. Parc. č. 710/1, patříci Josefů Pychlikovi, mlýnáři v Dubňanech.
- 5.) Kamenný kříž 1784, ve vesnici při silnici u „Centrálu“. Parcela č. 3400, již vlastní veřejně jmění.
- 6.) Kamenný kříž 1833, při silnici k Hlístě, 1 km od vsady, parcela č. 316, již vlastní rozleu korý úřad.

Socha sv. Libora 1726, na Glázi v Jaronovicích, parcela čis. 3.350, již vlastní pozemkový úřad.

Prastarý dub u jaronovického dvora, parcela č. 3350, již vlastní pozemkový úřad.

19/10

Miroslav Zháňal - tragické úmrtí. Z uhléneho dolu fy „Apollo“ jezdi přes Dubňany traktor s dvěma přivěsnými vory a vori uhel do Hodonína. Ponevadž traktor jezdi velmi pomalu, vylézali si chlapani z rozvernosti na přivěsné vory. Miroslav Zháňal, žák II. třídy, vyskočil si též s několika kamarády na spoj přivěsných vorů. Když myslil, že se už dosti naverl, seskočil, ale tak nešťastně, že zadní přivěsný vor ho strhl a přejel přímo přes hlavu, kterou mu úplně rozmačkl. Tak velmi těžce zaplatil za svou a jiných dělných chlapců nerozvážnost.

7/11

Hlavní kříž na hřbitově.

Žak nám obrázky ukazují, byl na našem hřbitově hlavní kříž v opravě ubohém stavu.

Pláň jeho nám není známa, ale spodní pískovcová část tohoto kříže byla již velice zvětralá a opadávala, zatímco vrchní kovová část byla vxi velmi poškozena. Kříž tedy jistě nebyl chloubou našeho jinak krásného hřbitova. Bylo tedy třeba postarati se, aby i hlavní kříž, který vévodí

hřbitovu, byl krásným. Rozhodli jsme se tedy postaviti kříž nový a to žulový. Zhotovila jej firma Petr z Kyjova za 17.000 Kč. Tato cena byla ovšem za kříž bez tělička. Za bronzové mystbeckovo těličko bylo po nás požádáno 10 kg sádkla. Peníze, jakýkoliv obnos, nebyly přijaty. Pan Jan Zemský se rozhodl jíti po občanech a sádklo vybral. Je to ovšem domá široké veřejnosti tajné, neboť je velmi těžké jednat sádklem takto podpláceli, jako též zhotovovati těla pro kříže z barevných kovů. Za tím to tedy nevysto najevo a doufám, že ani nepřijde. — Plavnost svěcení jsme konali v neděli dne 7. listopadu 1943 o 2 hod. odpoledne za velké účasti věřících. Pověřil jej farář Tom. Veverka. Káráni měl dr. Tkadlček z Vacenovic.

Oprava farní budovy skončena.

Téměř celý rok práce si vyžádala oprava farní budovy. Byly učiněny tyto práce: postaveny nové záchody a opatřeny elektr. splachováním; byla postavena a vybavena koupelna, zařízení odpad vody do pouliční kanalisace, ciklemi vydlážděn dvůr, rozšířena okna v kanceláři; nová deštěná podlaha byla dána do kanceláře, kuchyně a farářova pokoje v poschodí. Na chodbě v přízemí byla položena kamenná dlažba a chodba byla opatřena přepráhovými dveřmi, které dělí kancelář farního úřadu od obývacích místností. Dále byl v poschodí přepařen sál na dva pokoje, menší - pokostinku, větší - kaplanku. Do této místnosti - kaplanky musilá byli prorazeny dveře z chodby. Do této doby byla kaplanka dole, v vynejší místnosti farní kanceláře. (A do této doby se zase úřadovalo v poschodí, v pokoji farářově.) Do spižky byla dána mramorová podlaha. Všechny místnosti pak a chodby byly vymalovány. Pracovalo se zde téměř 9 měsíců, než byly všechny práce dohotoveny. Každý snad si dovede aspoň částečně představit oběti domácích. Ještě nám chybí opatřit si čerpadlo. Vobruhi je již do celé budovy instalováno. Celková oprava si vyžádala asi 150.000 Kč. Nic zbytečného nebylo zde prováděno. Kdo z nás obývá v farni, ten ví, jak oprava byla nákladná. Byla to velmi těžká doba, když jsme starou prováděli, ale rozhodl jsem se k tomu přece z toho důvodu, že jsem věděl, že občas bude možno nyní vynaložit vyšší náklad, než kdy jindy náklad menší - a tak bychom se, aspoň ale mého nároku k opravě velmi dlouho nedostali - a k tak důkladné opravě, myslím, vůbec ne. Předvídal jsem ovšem, co oběti to bude stát i faráři, protože za samé peníze se nicého nekoupí. Dveře se všude otvírají jen sádlem, vínem, moukou, cigaretami atd. Pro zajištění budoucnosti zde uvedu, jaké k peněžnímu ohledu musily být ještě natulálie. Stálo mě to: asi hl. vína, několik l. slivovice, 3 kg sádla, 15 kg mouky, 3 kopy vajec, spousty cigaret, meruňky hrůzy a j. To je ovšem velmi drahé, ale dělá se to! K tomu měsíčně cesty do Hodonína a Brna. Stálo to mnoho obětí, ale rád jsem je podstoupil, poněvadž jsem věděl, jak je to potřebné pro trochu slušné bytí a budovu pamu. Obecni rada, v čele s p. starostou Půčkem, přišla velmi vstřícně, za což jim patří srdečný dík. Občané se pochvalně vyjadřují o všech pracích, které zde byly podniknuty.

6. VII. 44

Invaze - Tak dlouho prorokovaná a očekávaná invaze byla uskutečněna dne 6. 6. 1944 a to z Anglie do Normandie (Francie). Byl to úkol velmi těžký a nebezpečný, ale Angličané podřebují hlavně se uchylit - a těšíme se, že v dale budou zadrželi pokračovat ke konečné porážce Německa - zatím co na východě zdrácí Německo den ode dne rozlehla, jím zabraná území.

8. VII. 44.

Oprav. sakristie - náš velmi pěkný kostel měl velkou zanedbanou sakristii. Rozhodli jsme se kopravit. Zdi byly sekány až na cihly, nahoxeny asfaltem a zaomítlány. Kamenný název byly vyměněny mramorovými dlaždicemi a k sakristii postaveno 2 okna, aby bylo zabráněno průvanu při otevření. Kromě toho byl napuštěn křeseno na bohoslužebná koucha a sakristie byla vymalována. Celá oprava si vyžádala 28.000 Kčs.

20. VII. 44

Atentát na Hitlera - byl proveden v jeho kva. stanu 20. 7. 44. Hitler byl vážně zraněn. Útočníci byli z německé generality.

20. XI. 44

Bombardování Hodonína.

V poslední době anglo-americká letadla každá denně projíždějí i nad naším územím. Až dosud jsme na ně patřili s velikou radostí a nadějí. Dvacátý listopad nás však naučil být na nejvyšší opatrny. Brzy po vyhlášení poplachu, letadla, na nich jsme patřili s naprostou jistotou, že nálož, kterou nesou, padne někde na německé území, pojednou se snesla nad Hodonín a velmi jej zbombardovala. Plány a plány byly křozné až zde v Dubňanech. Byla zbombardována spolesta domů hlavně u nádrží a padlo za obětí 172 lidí. Je mnoho kláče a lidé proklínají národy, které chtějí válku.

6. 12. 44.

Celý okres chtěl zmírniti bolest Hodonňáků - a vykonal sbírku na postižené. U nás kůpravy ke sbírce vyvrcholily přednáškami v místním rozkase, které vykonal p. Karolka Bucek a farář Urvanka. Pro zajištění budiž zde pozna meován vítěz k sbírky, který je účinekem velkého soucitu našich rodáků:

Chléb: 532.30 kg.	Tuky: - 14.40 kg	Vejce: - 39 kusů
mouka: 1684.50 kg	maso: 5.50 kg	Krupice: 15.90 kg
řarole: 723.50 kg	Žito: 590.70 kg	brambory: 2.617 kg
mlék: 11.20 kg	řevíce: 168.50 kg.	másló: 5.30 kg.

Sádla je na osobu na celý měsíc 6 kg! Mléka na osobu denně 1/6 l - a to ještě odstředěné!!

Pro zajímavost uvedu ceny některých poživatin:

Druh	Cena před vál.	Cena úřední za války	Cena šmelinářská
vajíčko	30 hal	3.50 - K	10 - 15 K
maso (1 kg)	8 K	35 K	200 - 300 K
1 kg sádla	16 K	27 - K	800 - 1200 K
vino (1 l)	6 K	25 - 45 K	200 K
1 l slivovice	28 -	-	800 - 1200 K
uhlí (1 q)	6.50 K	10.40 K	60 - 80 K
selátka (1 kg)	18 - 22		120 K
cigarety (100 kusů)	15.50 K	50 K	- 1000 K
oblek	450 - K		11.000 K
obilí: pšenice	160 - Kc	265 -	1200 K
žito	150 Kc	240 -	800 K
ječmen	160 Kc	250 -	1.100 K
másla	11.50	19 K	200 K K.

Všechny tyto potraviny a věci potřebné pro domácnost však byly velmi těžko k dostání. Poněvadž potřeba jich byla mnohde katastrofálně nutná - a navíc nebylo, byli mnou, zlástě ve městech, nuceni pátrnouti na vlekady, ba musili i prodávati cenné a doma mnohdy potřebné věci jako: oblek, másla, flaké předměty atd. Já sám jsem prodal psací stroj. Těšíme se všichni, že nejhůřší doby jsou za námi, totiž, že doba války už nebude dle tak dlouhá. Při vzpomínce však na ubožáky, vězněné v koncentračních táborech, děkujeme b. b., že jsme aspoň na potraci.

Nálet na Dubňany.

Nejhrošším dnem pro Dubňany byl nesporně den 8. dubna 1945.¹⁷ Když se po neustálých ústupech dostalo německé vojsko až do Dubňan - odkudž pak byla zástobová fronta - zjistili to ruskí letci a podnikli na Dubňany nálet. Bylo to asi o 2 hod. odpo. Byly tehdy způsobeny škody na domech, ale hlavně na životech. Bylo usmrceno celkem 7 osob včetně, 7 osob bylo těžce raněno a 7 lehce raněno. 2 z těch těžce raněných druhého dne zranění podlehl.

Usmrceni tedy byly tyto osoby:

1. Růžena Chludilová, nar. 6. 7. 1925 v Dubňanech.
2. Marie Chludilová, nar. 23. 10. 1927 v Dubňanech (sestra)
3. František Tókoš, nar. 25. 7. 1940 v Holičích (bratranec předšlých)
4. Zdenka Fňková, nar. 15. 11. 1931 v Dubňanech.
5. František Kryštof, nar. 27. 6. 1910 v Dubňanech.
6. Jan Hanák, nar. 21. 11. 1904 v Dubňanech.
7. Dítě Madušíkovo z Hodomín
8. Jan Lorenc, nar. 15. 2. 1898 v Dubňanech (+ druhého dne)
9. Štěpán Hanák, nar. 14. 12. 1911 v Dubňanech (- " -)

Od tohoto černého dne byli lidé plni strachu a ve dne i v noci byli ponejvíce, zvláště, objevila-li se letadla, ve sklepích. Mnoho se jich po tomto bombardování odstěhovalo do pacht a do sklepů. "Boa horou":

Druhý nálet byl uskutečněn večer 12. 4. 45 asi o 10 hod 12. 4. dopoludne. Na životech nebyly, díky Bohu, zláhy žádné, ale způsobeno bylo na sadě 9 požárů. Mnohé domy vyhořely až do základů. - Po tomto náletu bylo vidět houfné stěhování do pacht, zvláště když se zde pokračovalo těžké dělostřelectvo. V pátek odešla záloha vojska a výzbroje, což znamenalo blízký a blízký příchod Rusů. - To se také stalo v sobotu ráno. Přišel sem však jen oddíl předvěduný. My jsme se již radovali, že Dubňany jsou vlastně již osvobozeny. Vojáky jsme vítali, nabízeli jim jídlo a pítí, a mnozí již vyvěsili vlajky, když pojednou se před farou objevily 3 ~~st~~ tanky a plno německých vojáků, kteří předvěduný oddíl pronásledovali.

Vojáci se rozběhli po domech, nejsou-li tam ukryti rušští vojáci. Do fary přišlo asi 30 ozbrojených vojáků, učinili přísné prohlídky a pak, když sebrali jídlo a víno, a xřídili si ve farní a také na věži několik kulometných hrnců, protože se očekával nejjprudší útok. Ve farním sklepe se nás ukryvalo devatenáct. Nemohli jsme odejít, ale za hrůzného počínání ve farní byli jsme nuceni faru opustit. Odesli jsme v sobotu těsně před polednem a rozhodli jsme se utéci do šachty „Zofie“. Cesta byla hrůzná. Třikrát do nás sřídili z letadel a také z do nás sřídily vzdálené německé hlídky, takže většinou jsme se plížili po řemi. V šachtě jsme byli velmi srdečně uvítáni a nestacili jsme odpovídat na dotazy, co se v Dubňanech děje. U šachty byla kulometná jednotka, která sřídila na Dubňany. Pobyt v šachtě byl sice bezpečný proti proti sřelám, ale brzy se dostal mnohde hlad, protože zásoby jídla vyšly. Dospělí lidé si rádi sousto odřekli ve prospěch dětí. Konečně ve středu - 18. 4. 1945 - přišlo hlášení, že ruská armáda zahnala Němce též od šachty a nám bylo dovoleno se odebrat do Dubňan, které už v neděli 15/4 1945 byly v rukou osvobozenec-keho vojska ruského. Těžko se dá říci, jaká radost zavládla v šachtě po této zprávě! Lidé se přímo hrnuli otevřenou šachtou na světlo Boží, vždyť nás tam bylo pět na tři tisíce z Dubňan a okolních vesnic. Cestou jsme ovšem viděli smutný obraz války, mnoho mrtvol vojáků pokrývalo řemi. Další bolestné rány jsme prožívali při pohledu na Dubňany. Kostel utrpěl 17 minových zásahů, zvláště kostelní věž, o níž jsme měli obavy, že se zhroutí. Brzy na to byla učiněna provisorní oprava věže a kostela.

Před příchodem fronty si lidé pořizovali kryty (bunkry) pro ukrytí jídla, obleků a cenných věcí. Také ve farní jsme zbudovali dva takové kryty, jeden pro jídlo a druhý pro mabiky a cenné kostelní zařízení. Do tohoto druhého krytu jsme též pečlivě ukryli MONSTRANCI. Když jsme však asi za 14 dní po přechodu fronty kryt otevřeli, vše bylo zanecháno, ale monstrance byla odcizena. Byli jsme dojali tímto barbarickým činem. Nevíme však, kdo tak učinil. Také křesťní mabika, která byla pro případné zápisů ponechána ve farní kanceláři, byla zničena a s ní též mabiční zápisů za 2 a 1/2 roku.

V této době se mše svatá sloužila jen ojedinele a bez účasti věřících.

Den bezpodmínečné kapitulace.

9.5.45

Den, na který lidstvo v úzkosti a nesmírném utrpení čekalo více než 6 let. Dne 7.5.45 byla kapitulace podepsána v Reměši a dne 9.5.1945 ratifikována. Vůdce slavnosti. V naší osadě byla toho dne uspořádána též slavnost. Po vstoupení u obecní kanceláře odebral se obrovský průvod občanů na hřbitov, kde uctili památku ruských hrdinů. Po pěti předsedly míst. nár. výboru k. Ryba, promluvil zde též zdejší farář Tom. Veverka. - Po klucních palvách z pušek byla slavnost zakončena ruskou "naši slávu" hymnou.

Následující neděle jsme pak měli slavnostní dekovné bohoslužby za účasť velkého počtu farníků.

9.5.45

Den radosti byl zkalen bolestnou událostí. Ráno po radostném křeholub zvonu, ozval se těžá umíráček. To zornil mládežník František Blahovi, který radostí na osovbození odešel odstřelovati nevybuchlé miny. Při tom byl zasažen střepinou a ari za půl hodiny zranění podlehl. Jeho mladší bratr Václav měl menší zranění a byl odvezen do vojenské nemocnice do Skalice.

Řízení národních výborů:

10.5.45

Dle koňčického vládního programu byly povoleny jen 4 politické strany:

1. strana lidová
2. strana nár. socialistická
3. strana komunistická
4. strana ^{pac. demokr.} nár. socialistická.

Zástupcové těchto stran v obcích vytvořili legalní národní výbory s paritním zastoupením. Toto paritní zastoupení bude brati až do voleb.

Odchod vel. pána Holíka:

23.9.45

Pro velký nedostatek kněží byl dyl z Dubňan přeložen vel. pán Holík. Odešel do Dobrého Pole u Mikulova, do pohraničí, kde mnohá celá kraje povodchodu kněží německých nemají žádného kněze. V Dubňanech byl P. Holík od 1/8 1942 do 23.9.45. Byl zde tedy více než tři roky.

Odhalení pomníku ruských vojinů:

7/11

Dvaasedmadesáti ruským hrdinům, padlým v bojích naší
osady, byl pořízen žulový pomník (asi za 110.000 Kčs), který
byl postaven na prostěranosti před farní budovou. Tam byl
také vykopán hrob a ostatky vojinů tam byly přeneseny ze
hřbitova. Slavnost odhalení se odvíjela za účasti téměř vše-
ho občanstva, které tímto znovu projevilo vděk za oběti, které
pro naši osadu a pro náš národ přinesli. O. v. n.

Měšťanka v Dubňanech.

Fiž velmi dlouho se zde mluví o měšťance. Dubňany jsou
jednou z největších osad a dosud posbíraly měšťanky.
Nynější p. ředitel Fenerál vymohl povolení k zřízení měš-
ťanky. Za tím se už tes od začátku škol. roku 1945 - 1946
vyučuje v budovách obecní školy. - Místo pro měšťanku je
obce věnováno už asi v r. 1922 při silnici k místu.

Místní jednota Orla pořídala „Vinobraní“ a z čistého zisku
věnovala na návrh vzdělavatele P. Veverky obnos 10.000 Kčs na
založení fondu pro postavu měšťanky. *Vivant regaudas!*

Jeho Excelence

Th. Dr. Karel Skoupý
jmenován biskupem -

posvěcen 30. 6. 1946

Pro pětileté praisvakanci brněnského
bisk. stolce byl jmenován novým a -
poštolom Církve doradní regenskně-
ského alumnátu v Brně Mgr. Dr.
Karel Skoupý.

Narodil se 30. 12. 1906 v Lipovce u
Brna. Brzy pro vysvěcení se stal krefet-
tem chlapec. semináře a pak regen-
tem kněžského alumnátu.
Svou milou povahou, drahocenými
schopnostmi a obětavostí dovedl
si získati sympatie kardinála, kdo ho
jednou viděl a slyšel.

Jsme rádi, že na biskupský stolec
naší diecese byl poslán člověk tak
velikého formátu a vzácných osob-
ních vlastností. Bůh zehnej jeho práci.

Volby v ČSR - 26. května 1946:

V zemích českých bylo odevzdáno 5,490.696 hlasů, z toho počtu bylo prázdných lístků 19.430, t. j. 0.35 procent

lidovci	1,110.920, t. j. 20.23 ^o / _o ,
komunisté	2,205.658, t. j. 40.17 ^o / _o ,
soc. dem.	855.771, t. j. 15.59 ^o / _o ,
nár. soc.	1,298.917, t. j. 23.66 ^o / _o .

Země Moravskoslezská

Odevzdáno 1,926.182 hlasů, z toho počtu bylo 8.473 lístků prázdných, t. j. 0.44 procent

lidovci	530.813, t. j. 27.56 ^o / _o ,
komunisté	663.832, t. j. 34.46 ^o / _o ,
soc. dem.	322.397, t. j. 16.74 ^o / _o ,
nár. soc.	400.667, t. j. 20.80 ^o / _o .

Země Česká

Odevzdáno 3,564.514 hlasů, z toho počtu bylo 10.957 lístků prázdných, t. j. 0.32 procent

lidovci	580.107, t. j. 16.27 ^o / _o ,
komunisté	1,541.826, t. j. 43.25 ^o / _o ,
soc. dem.	533.374, t. j. 14.96 ^o / _o ,
nár. soc.	898.250, t. j. 25.20 ^o / _o .

Konečné volební výsledky na Slovensku

Na Slovensku bylo odevzdáno celkem 1,608.715 platných hlasů.

Z toho počtu bylo 12.625 bílých lístků, t. j. 0.78 procent

strana demokratická	988.275, t. j. 61.43 ^o / _o ,
komunistická strana	490.257, t. j. 30.48 ^o / _o ,
strana slobody	67.575, t. j. 4.2 ^o / _o ,
strana práce	49.983, t. j. 3.11 ^o / _o .

Volební kraje v zemi Moravskoslezské

Brno: lid. 138.415, kom. 174.518, soc. dem. 74.223, nár. soc. 127.248, B 1.688

Jihlava: lid. 69.892, kom. 84.286, soc. dem. 25.757, nár. soc. 37.382, B 817,

Olomouc: lid. 110.596, kom. 128.852, soc. dem. 73.038, nár. soc. 83.525, B 1356,

Zlín: lid. 101.520, kom. 86.267, soc. dem. 39.760, nár. soc. 50.679, B 856,

Mor. Ostrava: lid. 79.789, kom. 151.668, soc. dem. 86.255, nár. soc. 78.968, B 3276,

Opava: lid. 30.604, kom. 38.242, soc. dem. 23.363, nár. soc. 22.818, B 473.

Hodonín

Celkový výsledek z okresu:
Lid. 24.711 - 5863, kom. 21.687, soc. dem. 7990,
nár. soc. 12.569.

Jednotlivé výsledky:

Čejkovice: lid. 999 - 664, kom. 219, soc. dem. 143, nár. soc. 192, B 5.
 Dol. Bojanovice: lid. 1257 - 991, kom. 189, soc. dem. 17, nár. soc. 75, B 3.
 Josefov: lid. 138 - 95, kom. 25, soc. dem. 15, nár. soc. 17.
 Mikulčice: lid. 232 - 101, kom. 314, soc. dem. 53, nár. soc. 235, B 3.
 Podivín: lid. 350 - 201, kom. 708, soc. dem. 103, nár. soc. 459.
 Nový Podvůr: lid. 123 - 55, kom. 28, soc. dem. 10, nár. soc. 34.
 St. Podvůr: lid. 142, kom. 100, soc. dem. 425, nár. soc. 50, B 2.
 Prušánky: lid. 571 - 229, kom. 618, soc. dem. 68, nár. soc. 109, B 3.
 Terežín: lid. 209 - 109, kom. 71, soc. dem. 38, nár. soc. 7.
 Mor. Žižkov: lid. 482 - 155, kom. 164, soc. dem. 18, nár. soc. 139, B 1.
 Čejč: lid. 228 - 114, kom. 111, soc. dem. 167, nár. soc. 181, B 1.
 Dubňany: lid. 552 - 272, kom. 1112, soc. dem. 273, nár. soc. 412.
 Hodonín: lid. 1681, kom. 3493, soc. dem. 1509, nár. soc. 2353, B 24.
 Hovorany: lid. 756 - 366, kom. 242, soc. dem. 231, nár. soc. 223, B 10.
 Josefov: lid. 138, kom. 25, soc. dem. 15, nár. soc. 17.
 Lužice: lid. 302, kom. 637, soc. dem. 191, nár. soc. 241.
 Mutěnice: lid. 986 - 539, kom. 502, soc. dem. 284, nár. soc. 225, B 10.
 Rohatec: lid. 339 - 191, kom. 771, soc. dem. 184, nár. soc. 326, B 3.

Výsledek voleb

na okrese

hodonínském

Vidi in invitatiome
cauovica die 12/6 46.

F. Karbáň, děkan

18. 6. 46

Velké sucho-zapříčiňuje oprávněné obavy před špatnou úrodou. Od roztání sněhu vlastně ještě nenapršelo. V kostele se modlíme tak-řka při každé příležitosti o dešť a úrodu.

15. 8. 46

Úroda nás opravdu překvapila. Oblíbili bylovice řidší, ale dobře sypalo. Hospodářův byli překvapeni a děkovali Pánu Bohu, neboť on požehnal, aby lidstvo nehladovělo.

16. 9. 46.

P. Bohumil Flek byl p. biskupem přidělen jako kaplan do Dubňan po jednolitém uprázdnění tohoto místa. Byl sem přeložen z Merína. Narodil se 26. 5. 1920 v Bystřici nad Pernštýnem. Jeho otec je krejčí a má obchod s textilii. Na kněze byl vysvěcen nový náš pán kaplan v roce 1944. Přijeme mu, aby byl v Dubňanech spokojen a Bůh řekl jeho práci.

V roce 1946 v Dubňanech se narodilo 96 dětí

oddavek bylo 29

úmrtí 38

Jeho Excelence Dr. Leopold Precar,
arcibiskup olomoucký,
zemřel dne 2. března 1947.

P. Bohumil Flek přeložen s platností od 1. dubna 1947 za kooperátora do Miroslavi u Mor. Krumlova. Sám i generál. náhle 1947.

Vidi in visita hore generalis die 12/5 1947.

+ Carolus
episcopus

Generální visitace a sv. birmování v Dubňanech.

Ohlášeni o konání generální visitace a sv. birmování na den 12. 5. 47 velmi na věřící lid zapůsobilo. Každý si uvědomoval, že příjezd pana biskupa do naší osady a udělování sv. birmování bude velkým významným a dnem velkých milostí. Všichni se proto dali do kvapných příprav. Věřící byli upozorněni, aby nepokládali tento den za den darů pozemských, aby se tudíž o tom s myslí nepřipravovali, ale, aby se připravovali především modlitbami, kterážto příprava je ta nejdůležitější. - Popisem birmovanců byli ti to voláni na poučení o pravdách víry a o sv. birmování do kostela. Příprava byla konána tříkráte a to vždy v sobotu večer po dvě hodiny. Birmovanci byli upozorněni, aby přišli přesně ve stanovenou hodinu. Bylo totiž dojednáno, že kostel bude 10 minut po stanovené hodině zamčen, neboť jsme chtěli zabrániti porušení docházení a tím vyrušování. To se velmi osvědčilo. Birmovanci přišli včas a po celou dobu poučování byl klid a birmovanci s opravdovým zájmem naslouchali. - Sv. zpověď birmovanců byla v pátek večer 9/5 pro školní děti a v sobotu večer 10/5 pro dospělé. Po sv. zpovědi odešel každý do sakristie, kde si vyzvedl birmovací listek. Vybral se též od každého birmovance poplatek 5 Kčs na knihu

výlohu s písemnostmi spojených. Věřící celé farnosti byli poučováni vždy po kazání s kázáními.

Z jiných příprav je snadno poznamenati, že jsme se starali hlavně o výzdobu kostela. Byl vymalován malířem Lyokrou z Kyjova presbytář a vylepšena loď

Jeho Excel. Msgr. Dr. Karel Skoupy.

chrámová. Také byly učiněny opravy zednické, hlavně na hlavníích sloupech a v oknech, neboť tam byly ještě známky po válce. Dále byla vzarena po válečné pokrovní firma Rika z Brna opravená a nově zhotovená okna. Všechna okna se strany od hřbitova byla poškozena, okno v presbytáři zničeno úplně a nově porušeno. Byla též zhotovena 4 okna mosaiková. Celý kostel pak byl vydrhnut a učištěn. Přičinili jsme též novou upravitelnu na paramenta, dali opravit paramenta, a dokoupili mnohé věci do kostela.

Z bezprostředních příprav ještě uvádím, že byly vybudovány spolky a korporace k uctívání p. biskupa, chlapeč k postavení slavobran, děvčata k výzdobě slavobran a kostela.

Otcáni si olíčili domky a v den vinitace početně ozdobili vrapony. Věřící vybudovali, aby se v co největším počtu zúčastnili uctívání před farou, mladá v krojích.

P. Tomáš Veverka, farář, vítá p. biskupa

V pondělí ráno 12. května 1947 o půl 8. hodině očekávaly zástupy lidí u fary p. biskupa, zatímco 12ti členné banderium jelo p. biskupovi naproti za odudu k Hodomínu, neboť p. biskup ohlásil, že přijede z Mušovic směrem od Hodomína.

Hlahol zvonů brzy ohlásil, že pavel biskup přijíždí a lid napjatě očekával, kdy z auta vystoupí všem milá osoba pan biskup, Msgr. Dr. Skoupy Karel.

U fary ho za farnost uctíval p. farář Tomáš Veverka, pak předseda MNV Josef Martinek, za mladá odrostlou studující filosofie Josef Zurovec, za školáky Miroslav Sedá, žák I. tř. měst. školy, a Rozina Zahradková, žákyně I. tř. měst. školy. -

Pan biskup vřelými slovy, jakož i celé farnosti dojemnými slovy poděkoval, načež se

Miroslav Sedá, žák II. tř. měst., vítá p. biskupa.

Pana biskupa v ita Rorina Zahradkova

utvoril pruvod a za zpěvu písně „Bože, co's ná-
čil“ za doprovodu hudby jsme odešli do koste-
la, kde pan biskup sloužil tichou mší svatou
a vykonal absoluci za zemřelé farníky.

Po snídani odešel p. biskup do školy a biskup-
ský sekretář p. dr. Alois Michálek prohlédl
zářím ve farní kanceláři knihy a účty.

U školy p. biskupa přivítal krásným proslo-
vem p. ředitel škol Jaroslav Dvořský.

Přesně v poledne jsme se vrátili z návštěvy ve
škole. Byli jsme celkem v 7 učedách. Třídy
souběžně byly spojeny. V každé třídě po u-
končení p. biskup k dětem promluvil a v tří-
dách nejmenších se dal s dětmi do živého ho-
voru. ~ Po návratu ze školy byla prohlídka
kostela, parament atd. a podpisování knih.
Oběd začal asi o jedné hodině. Po obědě si
odešel p. biskup trošku oddechnout a připra-
viti se na udělování sv. birmování.

Panabiskupa v ita Josef Zurovec, stud. filosofie

Nejprve jsme měli určeny tři směny,
ale, protože bylo pěkné počasí, mohli
se birmovanci rozestoupit a na
křtitov, takže byli birmováni ve dvou
směnách. Birmovanců bylo 855.

Po birmování bylo svát. požehnání,
po němž se p. biskup rozloučil. Za
birmovance p. biskupovi poděkovala
Anna Huserová, zářyně I. tř. mš. školy.

Pak bylo skrutinium - a pak pan
biskup přijal k poučení porodní
asistentky. Pak jsme se krátce
ve farní kanceláři uprostřed p n.
biskupem pobavili, načer byla več-
ře. - O 1/2 8 hod. pan biskup odejel do
Mutěnic, kde nocoval. Jeho pobyt u nás
se směřila z příjemní kapela, která
po celý den (mimo dobu udělování
sv. birmování) před farou koncer-
tovala.

Za dobrého vedení biskupského sekre-
táře p. dra Aloise Michálka, měla
návštěva dobrý průběh.

Pan biskup po uvítání promlouvá

Tak vyř namný den pro naši farnost skončil. U nás zůstalo přání, a by
Duch svatý opravdu zapůsobil výjimi dary k náboženské obrodě naší farnosti,
a a by provázel p. biskupa na apoštolských cestách výjimi dary a naši
die cesi ho (zachránil) ve zdraví duše i těla zachoval po dlouhá léta.

17.5.47

Sucha nabývají katastrofálních rozměrů.

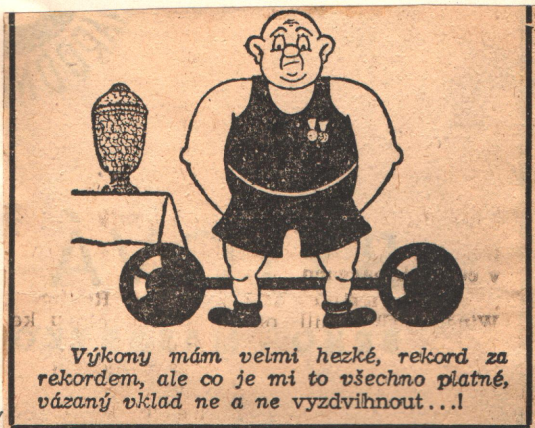
Všechny naděje poválečné Evropy se letos upínaly k novým žním. Čekalo se, že nové za vydatné pomoci Spojených států a Kanady umožní zlepšení zásobovací situace. ^{žně} Tyto naděje jsou ohroženy suchy, která jsou letos horší než v letech předcházejících. Po dlouhé a kruté zimě přišlo palčivé jaro a rolník marně upírá již dva měsíce zraky k nebi, kdy se objeví dešťový mrak.

12.6.47

o vázaných vkladech - vesele i vážně.

Mnoho se mluví a píše o vázaných vkladech.

Je mnoho lidí, kteří musili složit tvrdou práci vydělat peníze a je mnoho lidí, kteří takto složití státní obnosy, ke kterým přišli snad nepoctivým způsobem. Peněžní ústavy se snaží řešit uvolňování, než často se stává, že kužnými machinacemi dříve dostane uvolnit určitý obnos méně poctivým, zatímco poctivější je pomínut. Proto tolik řečí. Každý borec si také na to stěžuje.

Výkony mám velmi hezké, rekord za rekordem, ale co je mi to všechno platné, vázaný vklad ne a ne vyzdvihnout...!

17.8.1947

P. Jaromír Zvěřina - nový pan kaplan.

Po přeložení ap. Bohumila Fleka zůstala práce v duchovní správě jen na p. faráři. Pan biskup se při generální vizitaci přesvědčil o množství práce v Dubňanech a při loučení jeho spekanstím v Želeticích se vyjádřil, že první z nově vysvěcených kněží půjde do Dubňan. Přítomný farář to křivoval s radostí. A pan biskup svůj slib dodržel. S platností od 1/8 47 byl sem přidělen novokněz velebný pán Jaromír Zvěřina. Narodil se 22.9.1922 v Opatově na Moravě. Studoval na klasickém gymnasiu v Brně. Po šest let byl v chlapeckém semináři v Brně. Na kněze byl vysvěcen 5/7 1947 v Brně. Jeho otec je zasněným mistrem v Opatově. - Velebný pán zde nastoupil v sobotu dne 16/8 47 a v neděli dne 17.8.47 byl uve-

den družičkami a zástupem věřících z fary do kostela k oltáři svého prvého přísobitě. U oltáře ho krátce za farnost přivítal p. farář Veverka.

Velebnému pánovi přejeme, aby byl na Slovácku v Dubňanech hodně spokojen a aby Bůh jeho kněžskou práci přebvárel hojným požehnáním.

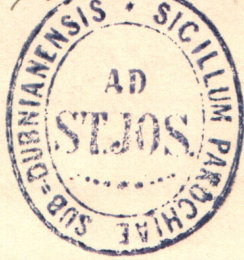
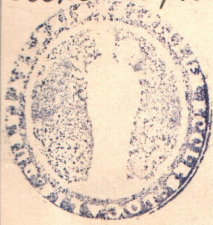
9.11.1947

Škody ze sucha se odhadují na patnáct miliard Kčs. Právě se, že takové sucho nebylo od roku 1750. Není také píče a lidé prodávají dobytek. Po celý rok se zdívarňovala jen práce a na modlitbu o požehání se zapomínalo.

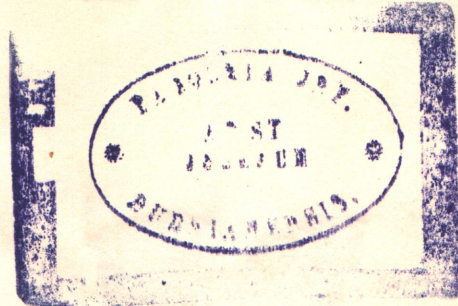
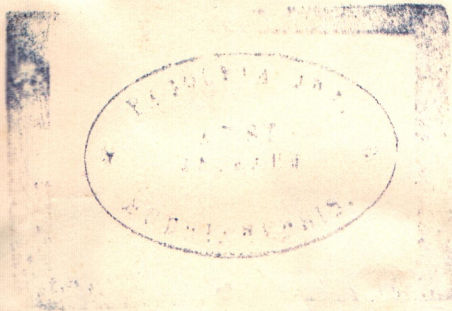
V roce 1947 se zde :
narodilo : 101 dítě.
oddavek bylo : 46.
úmrtí bylo : 41.
sv. přijímání bylo : 7.700.

Obyvatel mají
Dubňany 3.943.

Svěcení kříže Chludilova. Již jsme se zmínili o tom, že při pr-
 věm náletu na Dubňany byla rasazena dne 8/4 45 také děvčata 12.10.
 Marie a Růžena Chludilova v blízkosti rodného domku a brzy pranění 1947.
 podlehla. Na památku těchto tragických obětí dala rodina Pavla
 Chludila postavit kříž na místě neštěstí. Tento kříž byl slavnostně
 posvěcen dne 12/10 1947. Velký průvod věřících, který byl zpestřen počet-
 nými družičkami, vyšel z kostela na doprovodu hudby o 1 hod. odpoledne.
 Při svěcení káral farář. Veverka. Po posvěcení byly předneseny básně, zazpí-
 vány obvy a pak následovalo uctívání kříže. Byla to krásná slavnost
 církevní, která byla současně bolestnou vzpomínkou na válečné krutiny.

Některá úřední razítka, kterých používal farní úřad

v Dubňanech od roku 1754 do roku 1945, tedy do

skončení II. světové války.

L. P. 1948.

Uvitání velebného pána P. Josefa Matušiny.

Den 5. července 1948 - svátek sv. Cyrila a Metoděje - byl pro naši farnost velmi významný, neboť toho dne přijal kněžské svěcení první dubňanský rodák vel. pán Josef Matušina. Všichni jsme se těšili na tento den. Jeho přiblížení nám připomínaly časté modlitby za kněžský dorost, které jsme konali v kostele. Na den příjezdu byla celá osada jako znovuzrozená. Vždyť dlouho předtím byly obnoveny malby domů, upravena hlavně ulice od kapličky až do kostela, připravovaly se družicky, mládenci, děti i dospělí.

Vel. pán přijel na dubňanské nádraží, kam mu přijelo naproti banderium. Hlavní uvitání pak bylo na prostranství u kapličky na dolním konci vsady. Odtud ho pak obrovský rásstup věřících uvedl do kostela, kde vel. pán za uvitání poděkoval. Pak bylo „Te Deum“ a svátostně požehnání.

**Průvod se řadí
na cestu do kostela
k první mši svaté**

Cestou k primičnímu oltáři

Primice prvního rodáka dubňanského P. Josefa Matusšiny - 11. 7. 1948.

Primiciant se narodil v Dubňanech dne 16. srpna 1919 v čísle 283. Jeho otec je taktér, Josef a v příslušné době je hornickým pensistou. Matka je Anetka, dcera Petra Haincla. Petr Haincl byl zpěvákem v kostele po radu let a vodilal pouťníky na blízka i vzdálená místa pouťní. P. Josef katešima maluroval na klavírním gymnasiu v Brně. Po maturitě odešel studovat bohosloví, taktér v Brně. Bylo to v době německé okupace. Studium bohosloví musel na dva roky přerušiti, protože byl nasazen jako dělník při těžbě uhlí v Telnici.

Na kněze byl vysvěcen v Brně dne 5. 7. 1948 F. C. Dr. Karlem Kroupým. Prm vyšel na vinici Páně z Dubňan první kněz. - Jeho spolurodáci a známí se dlouho těšili a připravovali na den, kdy z její ch řad vyjde první kněz. Radost tato se projevila při uvítání novokněze a zvláště pak při primici, neboť této vzácné slavnosti se zúčastnili nejen farníci, ale i věřící z celého okolí.

Přijemá vel. pánu novoknězi, aby mu Bůh v nastávající kněžské práci zehnal vřede, kamho pošle a, aby ve zdraví a práci pro Boha a duše mu poověně, ho chránil a sílil.

Těšíme se na další primice, neboť máme ještě tři bohoslovce. Primiční kázání měl vldp. Jaroslav Preit, bisk. rada a farář v Želečicích, bývalý kaplan dubňanský.

Kooper. P. Jaromír Zvěřina odchází.

Byl kooperátorem v Dubňanech jen jeden. Byl povahy veselí a tím se hodně získával přízeň lidí. Své kněžské povinnosti si konal svědomitě. Byl dobrým karatelem a katechetou. Dnem 1.8. 1948 byl přeložen z Dubňan do Jinosova u Náměště nad Oslavou. Doufáme, že své první působení - Dubňany - uchová v dobré vzpomínce, jakož i my budeme rádi na něho vzpomínat.

P. František Brunclík, nový kooperátor.

Na dp. Zvěřinovu uprázdněné místo kooperátora byl dnem 1.8. 1948 ustanoven novokněz velebný pán P. František Brunclík. Pochází z dělnické rodiny Rychlářova u Vyškova. Narodil se tamtéž dne 10. 2. 1901. Předškolní studia konal na klasickém gymnasiu v Brně. Tamtéž v Brně konal studia theologická, která musil na 2 roky přerušiti, poněvadž byl v době okupace nasazen na práci ve Vídni. Na kněze byl vysvěcen v Brně J. E. nejduš. p. biskupem dr. Karlem Kroupným dne 5. 7. 1948. - Prvním jeho kaplanským místem jsou tedy Dubňany. Plavnostním způsobem jsme ho uvedli z fary k olšáři. - Přejeme mu, aby se mu u nás hodně líbilo a Pán Bůh jeho práci žehnal.

Elektrický pohon varhan.

V neděli dne 19. srpna 1948 bylo v našem kostele poprvé hráno na varhany, poháněné elektrickým ventilátorem. Ventilátor dodala a zavedla firma Karel Pelikán z Uher. Hradiště. Poučasně bylo provedeno ladění, čištění a intonování varhan.

Dodání a zavedení elektrického ventilátoru si vyžádalo obnos.....	14. 612 - Kčs
Ladění, čištění a intonace varhan provedeno za	5. 668 - Kčs
<u>Celkem: 20. 280 - Kčs</u>	

Kostelník Josef Žurovec.

Když z kostelnické služby vypověděl kostelník Josef Pavlík, přihlásil se na jeho místo Josef Žurovec, rolník v Dubňanech č. 91. již delší dobu přechází do sakristie, aby si osvojil kostelnické povinnosti. Josef Žurovec se narodil 2/3 1891 v Dubňanech. Doufáme, že tuto bohumilou funkci bude konat rád a přejeme mu, aby ji konal dlouhou dobu.

Svěcení dolu Franka a lanové dráhy.

Nové bohatství černého zlata, tak se říká uhlí, bylo objeveno v naší oblasti, ovšem již v katastru kovářanském. Tam byl zbudován důl s nejmodernějším těžním zařízením a a byl pojmenován Franka. Od něho byla postavena lanová dráha na místní nádraží, vzdálené od dolu asi 3 km. Osakenský důl se rozhodlo zakázat těžbu na tomto dole slavnostním otevřením a posvěcením dolu a lanové dráhy. K posvěcení byl pozván F. M. prelát dr. Kratochvíl z Brna. - Svěcení bylo stanoveno na neděli dne 26. září 1948. - V ten den ráno o 1/2 10 hod. přijel p. prelát k faráři, kde byl velmi srdečně přivítán horníky z celého kraje a velkým zástupem lidu. Po přivítání prosil p. prelát špalírem krojovaných horníků a mládeže, každému srdečně laskal ruku a každým několik slov promluvil. - O kordelu pak pronesl slavnostní kázání ap. Víme o Bedně, faráři z Hutěnic a dřívější zdejším zástupce faráře, načež p. prelát sloužil pontifikální mši svatou. -

Odpoledne o 3 hod. bylo svěcení, před mší p. prelát v kázání velmi výstižně vyjádřil poměr a závislost člověka na Bohu, zhodnotil těžbu a nebezpečnou práci horníků a přál horníkům v jejich důležitých práci Boží požehnání a ochranu. - Svěcení bylo za účasti 7 kněží a tří bohoslovců. - Pak promluvil zástupci těžářstva, byly přečteny básně a zapřívány hornické sbory, které řídil p. ředitel Dvořský. - Obřadným způsobem pak byla zahájena jízda prvního vozíku s uhlím.

Křesťanský Bůh opravdu chrání všechny horníky v těžbě, nebezpečné a pro národ tak důležité práci!

O květinovou výsadbu a výzdobu hrobu dp. faráře Emanuela Janků se svědomitě starají paní Marie Bůčková a p. Anděla Vyrušalová. Obě jsou v tomto oboru velmi dovedné. Pěčují zároveň o více hrobů a p. Bůčková za tím účelem pěstuje ozdobné květiny nejrozličnějšího druhu. Jmenované jsou kákněmi dp. faráře a velmi jim vdě-

číme, že takto pečují o kněžský hrob, což věřící vybírá, aby i oni se u hrobu pozastavili a věnovali kytičku modliteb a vzpomínek dp. faráři, který téměř 22 let jako vzorný kněz působil v této farnosti.

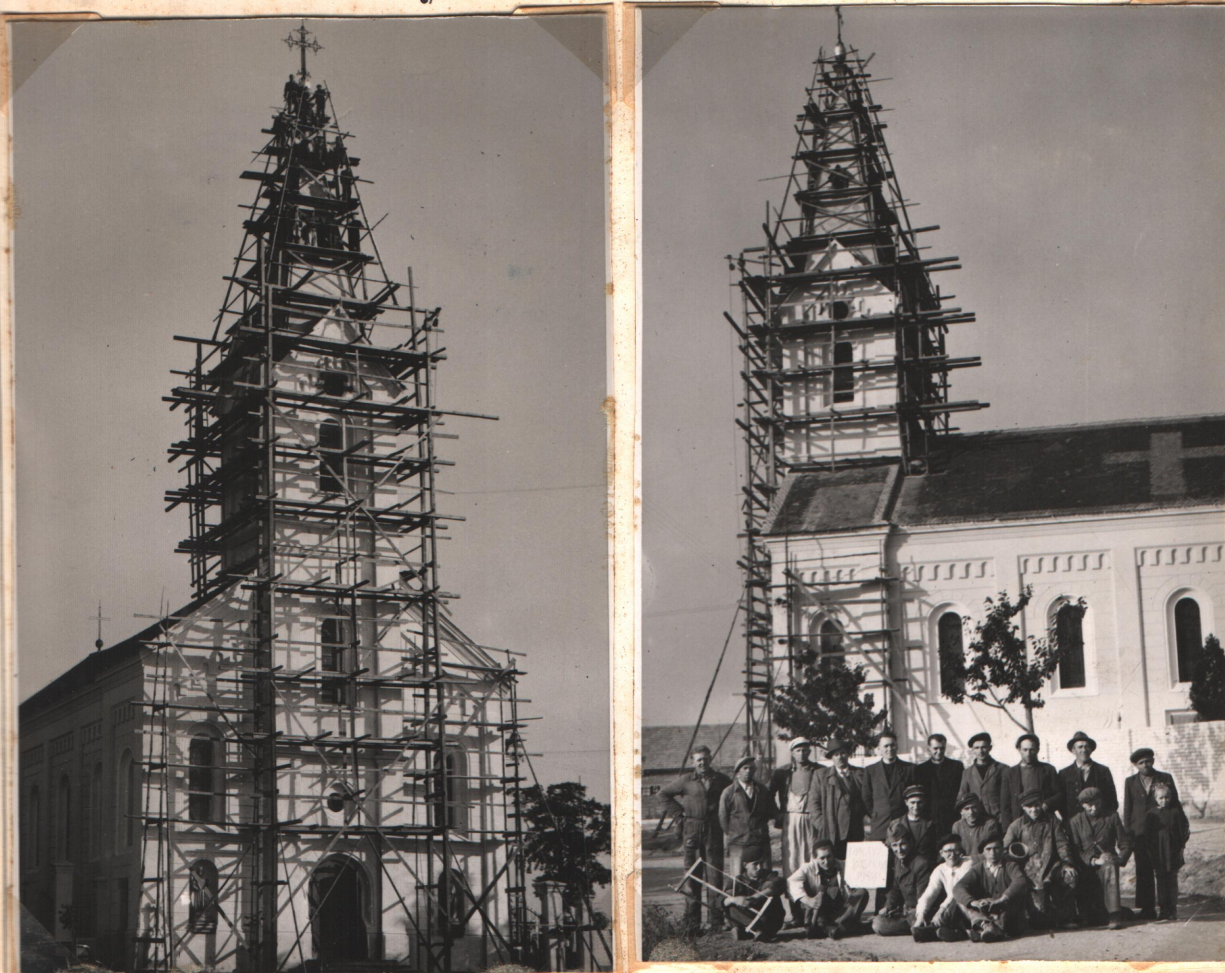

Průvod Božího Těla -

Kdy kněz nese Svátostného Spasitele osadou ke 4 oltářům - byvá v Dubnanech velmi slavnostní a také důstojný. Je velmi dojemné

pátrati na slovy malých dřevíčků s košíčky květů v rukou, jak sypou květy na cestu kudy kráčí kněz s Velebnou Svátostí! Průvod se také účastní téměř všechna školní mládež chlapecká, krojovaná i nekrojovaná, pástupy chlapců a dívek, pástupy mužů a žen. Osadou se nese nadšený zpěv za doprovodu hudby, někteří z chlapců nesou korouhve a muži baldachyn, pod nímž kráčí kněz, nesoucí Krista Pána Svátostného. Silnice, kudy se ubírá průvod, je čistě umetená a posypaná travou a květy, a po obou stranách jsou rasazeny dubové větve, „majky“. Svátost. Spasitel je nesen k slavnostně výzdobeným oltářům, kde jsou konány církv. modlitby a zpěvy. Je to ovšem krásná slavnost, při níž věřící veřejně projevují hold Eucharistickému Králi.

Oprava kostela.

Při přechodu fronty naší osadou v dubnu 1945 byl náš kostel velmi poškozen sedmácti zásahy. Nejvíce utrpěla věž chrámová. Některé nosné trámy byly tak poškozeny, že jsme nemohli zvonit, aby snad oběsy při zvonění věž nespadla. Byla proto učiněna provizorní oprava, která si vyžádala obnosu 90.000 Kčs, a byly konány přípravy k celkové opravě kostela. Úroce 1947 jsme ještě k opravě přistoupiti nemohli, poněvadž jsme nemohli sehnati stavitele, který by tuto práci na sebe vzal.

Teprve v roce 1948 jsme uprosili p. stavitele Smolku, který z.č. prováděl stavbu nové měšťanské školy v Dubňanech.

Pracovalo se na opravě od konce června 1948 do konce října 1948 a byly provedeny tyto práce:

1. Postaveno lešení ke kostelu a věži (viz obrázek).
2. Opravena fasáda kostela a věže a natřikání.
3. Vyměněna poškozená krytina na věži chrámové (místo břidlice dáme eternit.)
4. Oplechování žlebi a koku na věži a dány na kostel háčky pro okapovou kourku.
5. Natření plechů, natřikání hodinových číselníků a natření bání na vrchu věže.

Oprava si vyžádala celkem 196.578.40 Kčs.

1. Firmě Gmolka za práce zednické, lesářské a materiál 141.011.70 Kčs
2. Firmě Josef Vavřina za práce pokrývačské 16.738.70 Kčs
3. Firmě Karal za práce klenářské 19.088 - Kčs
4. Firmě Chludil za práce natěračské 10.800 - Kčs
5. Firmě & Zámečník, Hodonín, za elektr. 5.520 - Kčs
6. Firmě Vrška a Šerbst, ul. Nřadisti, za rlech 2.320 - Kčs
7. Za vícepráce lesářské 600 - Kčs
8. Firmě Kráka za šterk 500 - Kčs

Celkové vydání 196.578.40 Kčs

Náklad byl uhrazen následovně:

1. Ze sbírky pomoci obálek (věřící odevzdávali dary v obálkách v sakristii) . . . 102.217.70 Kčs
2. Ze sbírky, konané při bohoslužbách 14.925 - Kčs
3. Kostelní komise věnovala z kostelních nřixáček 30.000 - Kčs
4. Z patronálního přisněvku 36.555 - Kčs
5. Z kostelního hotovosti 12.880.70 Kčs

Celkový nřijem: 196.578.40 Kčs

Všem, kteří se o opravu zasloužili, patří náš srdečný dik. Pliš' zde s radostí pormame-
nati, že za celou dobu opravy se nepřichodilo žádná neštěstí. Dělnici byli velmi odvární.
Zvláštní dik patří farníkům, kteří tak obětavě přisněli finančně (ocumdarci v dokladech)
a zdarma poskytlí dovozy i odvory materiálů. - Když bylo dne 30/10 1948 odklizeno le-
nění, měli jsme velkou radost z krásy domu Božeho, a když druhého dne v neděli li-
dē přicházeli na bohoslužby, dlouho si s pochvalou kostel prohlíželi.

Z farní kroniky na konci roku 1948.

- V uplynulém roce se v naší farnosti:
- a) narodilo 97 dětí (54 chlapci, 43 dívky)
 - b) oddavek bylo 50
 - c) úmrtí 34 osob (z toho zemřelo v nemocnici)
 - d) Sv. přijímání bylo - 8.750.

L. P. 1949.

Budleř zde pořádně v upomínku 2 pohledy na „bývalé“
Dubňany. Dnešní pohled na křilozžené pátie je na proslo
odlišný a du diž jen starým pamětníkům známy.

Prostranství před Místním národním výborem.

DUBŇANY u. Hodonina.

Vrchní část: bývalé řeznictví u Horáků, bývalý konsum, vpravo zvonice.
Dolní část: Pohled na hlavní ulici od „Váhy“ k „Centrálu“!

Ve zdejší farni zemřel dne 18/3 1949 farářův bratr Cyril Veverka. Byl telefonistou a telegrafistou ČSD a jako tehdy nejmladší na stanici musil jít na práci do Německa. Ačkoliv byl před odchodem statný a dobře urostlý, vrátil se z Německa s tuberkulosou plic. Časté nálety a bombardování je nutily do krytí, kde nebylo ani dostatek jídla a spánku, v přeplněných krytech se lisnili a o hygienu vůbec se nikdo nestaral. Léčil se ve Dypokých Lázních a po neúspěšném léčení jsem ho vzal do fary v Dubňanech. Tam se mu stav značně zlepšil, ale choroba hlodala a po 16 měsíčním pobytu zde zemřel. Pohřben byl v rodišti ve Vel. Pavlovicích za účasti asi 150 dubňanských občanů, hlavně družiček a mládevců.

Kříž ¹⁴Šotolářův - byl postaven v poli při polní cestě směrem k dole „Žofie“. Na tomto místě byl kopnut koněm do hlavy a zabít Josef Šotolář, kerrník v Dubňanech č. 171, když na pole vozil kníž. Kříž byl slavnostně posvěcen v neděli odpoledne dne 3/4 1949. Kříž posvětil a před svěcením kázal farář Veverka.

Biblické závody. Vě snaze, aby se zejména u mládeže rozšířily náboženské vědomosti a znalost Písma svatého, byly uspořádány v zemích českých Biblické závody. Účastníci závodů si opatřili Písmo sv. Nového zákona, z něhož byly sestaveny otázky, na něž závodníci měli dobře a pohotově odpovědět. V každé farnosti se našli horlivci, kteří věnovali studiu Písma svatého. U nás se jich přihlásilo 18, hlavně z řad dívek. Kněží jim ve studiu napomáhali a občas si je pozvali ke zkoušce. Koncem měsíce února byly u nás stanoveny farní závody, z nichž vyšlo 6 kandidátů vítězně. Vítězové se pak utkali s vítězi jiných farností na děkanských vylučovacích závodech, kteří v našem děkanství byly stanoveny do Mutěnic. Děkanské závody v Mutěnicích se konaly první neděli v květnu. Naše závodníky tam vedl dp. František Brunclík. Vítězové děkanských závodů se pak utkali v diecesních závodech - u nás v Brně. Pak se utkali vítězové jednotlivých diecerí a pak bylo utkání finální. Každý z účastníků závodů obdržel diplom o účasti na závodech. na

Vítězové diecesních utkání obdrželi různé ceny a vítěz finálních utkání obdržel vlajku a přislíbena mu byla cesta do Říma.

Zde budíž poznamenáno, že Bibliických závodů se zúčastnil také dubňanský rodák Proslav Krystof, tehdejší chovanec Salesiánů ve Frýsláku u Holešova. Byl dlouhou dobu ministrem; po vyjiti školy se učil 2 roky malířem a pak odesel k salesiánům s úmyslem, že se stane knězem. Pro očnu chorobu však studia musil přanechat a byl přidělen do kuchyně. Od mládí

měl veliký zájem o biblistiku a při výsání Bibliických závodů se jich také zúčastnil. Zúčastnil se i utkání farním, dekan-
ským i diecesním v Olomouci, kde ceny vítězům odevzdával sám arcibiskup Matocha. Tak se zúčastnil mezidiecesních utkání v Brně, kde se stal opět vítězem a konečně se stal vítězem i ve finálním utkání, které se konalo na konci května 1949 v katedrále sv. Petra a Pavla. Máme radost, že náš rodák se stal vítězem v tak náročném utkání. Blahopřejeme mu.

Na konci roku.

- a) narodily se 104 dětí (52 chlapců a 52 dívek)
- b) oddáno bylo 47 manž. párů.
- c) zemřelo 49 osob, z nichž v nemocnici 11.
- d) sv. přijímání bylo podáno 10.632.

Už od roku 1941 slaví zde mužové a ženy, kteří se v běžném roce dožívají 50 let - **Padesáti leté jubileum života.** Slavení jubilea začali zde mužové, narození v roce 1891, když v roce 1941 se dožili padesáti let. Tehdy nic netušící farář přišel ve všední den k ranním bohoslužbám a u zpovědnice spatřil asi 11 klečících mužů, čekajících na sv. zpověď, což ho velmi překvapilo. Na podiv faráře mu bylo řečeno, že sv. zpovědi a sv. přijímání chtějí přítomní poděkovat P. Bohu, že jim popřál dožít se ve zdraví padesáti let. S dojetím pak farář k jubilantům před sv. přijímáním promluvil a poblahopřál.

Mužé k této oslavě zorganizoval pan Jan Chludil, bývalý starosta a rolník v Dubňanech č. 136. Po církevní slavnosti jim manželky připravily bohatý oběd, k němuž se všichni shromáždili u Chludilů a při družné zábavě vzpomínali na vše od školního života. Vše bylo opravdu krásné. Jejich příkladu následovaly další ročníky a k společné oslavě byl stanoven vánoční svátek sv. Štěpána. Nyní je už oslava tradiční. Vždy v době adventní přicházejí katepuci ročníku do fary, kde jsou z matičky vypsaní jubilanti, všichni pak se ke slavnosti pozvou a odstěhovaní pozvou písemně. V den slavnosti jdou všichni ke sv. zpovědi a sv. přijímání a při mši svaté, která bývá za ně obětována, jdou na ořev, jejíž výnos obětují na potřeby chrámové. Některý z následujících dní se pak všichni sejdou, nyní už v restauraci, ke vzpomínkové oslavě. V přítomné době se k oslavě přidaly také ženy jubilantky. K oslavě jsou zváni také kněží. Je to pěkný způsob oslavy padesátin, jen nechtě se udrží v původní formě.

Dodatečně vřazená fotka jubilantů ročníku 1901, kdy tato slavnost měla své desetileté jubileum (1941 - 1951).

Milostivé Léto 1950

Na Štědrý den dopoledne otevřel sv. Otec Pius XII. svatou jubilejní bránu ve velechrámu sv. Petra v Římě a zahájil tak Milostivé léto. Celý svět očekává nedrpělivě úplnou obnovu srdcí a mysli skrze milost Boží.

Pro tento účel ustanovil sv. Otec tyto úmysly Milostivého léta 1950:

1. Provození duší modlitbou a pokáním, neochvějná věrnost Kristu a Církvi.
2. Úsilí o mír a ochranu svatých míst.
3. Obrana Církve proti obnovovaným útokům jejích nepřátel, vyprošení pravé víry pro bloudící, nevěřící a ty, kteří žijí bez Boha.

Přáním sv. Otce jest, aby se na rozhraní roku 1949-1950 konala ve farnostech dvouhodinová pobožnost - noční smírná a děkovná a dorace - při níž mají být věřící oživeni s významem Milostivého léta. Do dvouhodinové pobožnosti se započítává i doba mše svaté. Při mši svaté mají věřící přistoupiti ke svatému přijímání.

U nás jsme zahájení Milostivého léta konali následovně: Dne 31. 12. 1949 v 11 hod. v noci velebný pán František Brunclík vykonal s věřícími závěrečné úvahy na konci roku a obsáhle promluvil o významu Milostivého léta. - Pak vystoupil na katelebru farář Veverka a vykonal s věřícími modlitby smírné a děkovné. Tři minuty před půl nocí byly modlitby ukončeny a věřící v tichých úvahách očekávali heilnoc. Když slouklo na věži dvanáct, farář na katelebru povstal, oznámil věřícím zahájení nového roku a Milostivého léta, ohlásil duchovní program a přál jim hojnost Boží ochrany a požehnání. Pak následovala slavná mše sv. Vše zanechalo hluboký dojem.

Friduum k počtě sv. Josefa - Letos připadl svátek sv. Josefa na neděli. Rozhodli jsme se svátku duchovně dobře využít. Jížel jsem do Mikulova a poprosil pana probosťa Dra. Františka Drábka, aby k nám v předvečer svátku přijel, měl zde kázání a v neděli na svátek sv. Josefa pontifikální mši svatou. Pan probost přislíbil. Přijel v polední odpoledne a vyzpomohl předně ve zpovídání. O 8 hod. večer měl kázání a zase jsme zpovídali až do 1/2 11 hod. v noci. Káral také při ranni a hrubé mši svatě na svátek sv. Josefa a sloužil pontifikální mši sv. Jeho kázání byla dobře připravena a volil v nich překrásná věroučnā a mravní ponaučení. Lidé velmi početně přišli nejen na kázání, ale také ke svatým Svátostem.

Dodatečný zápis o pořízení monstrance.

Po odcizení monstrance při přechodu fronty, o níž jsme se již zmínili, staral jsem se o pořízení nové monstrance. Pan farář Hlynek Bus z Částokostic zapůjčil našemu kostelu monstranci, než se pořídí nová. Byl též navázán písemný styk s Chrámovým družstvem v Pěchřimově o zhotovení nové monstrance. Chrámové družstvo zhotovení přislíbilo. Bylo k tomu potřeba získati větší obnos peněz. Místní Jednota Orla čsl. připravovala Dožínky a farář Veverka navrhl, aby čistý výtěžek z dožínkové slavnosti byl věnován na pořízení monstrance. Dožínky byly připravovány ve velkém měřítku a ponevadž výtěžek byl stanoven na tak významný účel, ohlásil farář a doporučil účast na slavnosti také na kateletně. Den pořádání Dožinek byl velmi krásný a účast na Dožínkách překvapující. V průvodu hrály 2 kapely. Výtěžek byl úměrný návštěvě: vybralo se 60.000 Kčs. Obnos byl uložen na vkladní knížku, jelikož Chrámové družstvo nemohlo v brzké době monstranci zhotoviti. Zálim však nastala změna měny. Všechny peníze byly odevzdány a každý občan obdržel jen 500-Kčs nových peněz. Vklady pak byly vázány a jen v mimořádných případech byla jejich část vkladním uvolněna. Tak z uloženeho obnosu farním úřadem na pořízení monstrance bylo uvolněno jen 8.000 Kčs. Monstrance však stála 30.000-Kčs.

Počátkem měsíce května jsem pocítoval bolesti v krajině slepého střeva a byl jsem pak nucen podrobiti se operaci slepého střeva. Operován jsem byl v nemocnici v Kyjově kde operaci provedl pan primář Drobny dne 8/5 1950. V nemocnici jsem pobyl celkem 14 dní.

V neděli dne 16. dubna 1950 dostavil se v odpoledních hodinách do fary velebný pán Josef Budiš a oznámil nám radostnou zprávu, že byl téhož dne J. E. nejdůst. pánem Dr. Karlem Skoupým vysvěcen na kněze. Všichni přítomní jsme tuto zprávu přijali s neobyčejnou radostí, velebnému pánu poblahopřáli a přijali jeho novokněžské požehnání. Pak jsme se domluvili a stanovili termín primice na den 28. 5. 1950, t. j. na neděli svatodušní. Od toho dne se vše připravovalo na radostný den primice, která bude za 6 týdnů.

Letos se ukazuje velmi slibná úroda ovoce. Všechny stromy bohatě kvetou nebo ukazují na květ. Fotografie nám ukazuje jablono ve farní zahradě, obšpanou květem a se slibnou budoucností.

Na počátku jara jsme zasadili do zahrady po stranách hlavního chodníku kořenáče viné révy, hlavně Frankovky. Doufáme, že se sazenice ujmou a až dorostou, budou krásnou ozdobou zahrady a hrorny lahodnou pochoutkou. Dříve bylo podle chodníku víno na lešení a bylo raděno, aby tak bylo učiněno opět. Farář však s tím nesouhlasil, poněvadž se v příhodné době v zahradě chůří po chodníku modřínová brevíř, a kdyby byla réva na lešení, pronikaly by sluneční paprsky ^{světlo} na modlitební knihu a střídaly by se na knize se stíny listů, což by velmi škodilo práci.

Primice druhého rodáka dubňanského -

Jak jsme se těšili, bylo nám po dvou letech dopřáno k primičnímu oltáři doprovázeti druhého dubňanského rodáka, velebného pána C. Josefa Budiše. Věl. pán se narodil 27/3 1924 v Dubňanech z rodičů Bartoloměje Budiše a Kantišky, roz. Hanákové v č. 267. Otec je

P. Josefa Budiše - 28.5. 1950.

vyučení obuvníkem, ale koná práci hornickou. P. Josef Budiš studoval na Velehradě a po uzavření Papěřské koleje dostudoval na klasickém gymnasiu v Brně s bydlištěm v Chlapeckém semináři. Na kněze byl vysvěcen v neděli dne 16. dubna 1950. Primiční mši sv.

sloužil na Hod Boží svatodušní dne 28. května 1950. Byl to opět krásný a nezapomenutelný den. K obrovským rástupům Dubňáků se přidružilo velké množství účastníků z dalekého okolí. Velmi krásně se v průvodu a pak kolem primičního oltáře vyjímaly pestře kroje dospívající mládeže. Primičním karatelem byl důstojný pán P. Rudolf Malěna, administrátor z Vácenovic. Kéž Pán Bůh popřeje našemu druhému novokněži hodně zdraví a provází ho na jeho kněžské dráze hojnými milostmi a požehnáním.

Bohoslovci: V příslušné době studují z naší farnosti na kněze ještě tři bohoslovci: Antonín Šilha studuje na bohoslovecké fakultě v Olomouci a končí třetí rok studia.

Josef Zurovec studuje na bohosloveckém učilišti v Brně a končí také třetí rok studia.

Josef Rihák studuje na bohosloveckém učilišti v Brně a končí první rok studia.

Kéž Bůh dá, abychom se dožili jejich radostného vysvěcení.

Někteří ministranti.

Jirka
Zelený

Janek Budiš

Staňa Kryštof

Janek Kotásek

Zleva nahore:
Jan Budiš
Stan. Kryštof
Zdeněk Večera

Zleva dole:
Jan Kašný
Jan Dvořák

Nahore hrobník Pavel Kotásek

Kooperátor Fr. Brunclík odchází.

S platností od 1. října 1950 byl přeložen vel. pán Brunclík do Plápanic, kde je starý p. farář a jen jeden koop., ačkoliv jsou přifarěny tři osady. Neradi se s ním loučíme. Byl zde přes dva roky a jak ve farně tak farnici jsme na něho uvykli. Působil zde velmi pěkně a farnici si ho oblíbili. Zvláště měl rád a též jeho měla rada školní mládež. Doufáme, že i on bude na Dubňany rád vzpomínat.

Na konci roku 1950:

V právě uplynulém roce se zde:

- a.) narodilo 94 dětí.
- b.) oddavek bylo 26.
- c.) zemřelo 48 osob.

Ze zemřelých se 22 osob dožilo více než 70 let a 9 osob nad 80 let. Nejvyššího věku - 85 let - se dožila Kateřina Zemánková a Antonín Kučnicka.

- d.) sv. přijímání bylo 11.198.

V tomto roce hned na jeho začátku bylo zavedeno státní vedení matrik. Všechny případy narození, oddavek, úmrtí vede matriční úřad při Místním národním výboru. Farní úřady si vedou vlastní matriky, do nichž zapisují jen křty, církevní oddavky a církevní pohřby. Různé úřední doklady pro obor státní jsou oprávněny vydávat jen matriční úřady při MNV a farní úřady mohou vydávat doklady jen pro náboženskou potřebu. Křtíme, oddáváme a pohřbíváme jen na základě předloženého výpisu z občanské matriky, který je důkazem, že křtění byl proveden v občanské matrice. - Nejdůležitější biskupský ordinariát dovolil, aby v nutném případě mohly být oddavky bez ohlášek, ovšem na základě udělené dispense biskupským ordinariátem.

Na svátek sv. Štěpána oslavila s jubilan-
ty - padesátníky - také padesát let života
Marie Macháčková, hospodyně ve farně
v Dubňanech. Narodila se 3/9 1900 ve Va-
cenořích a službu ve farně nastoupila
7/10 1940. Své práce ve farně, jakož i péči o
kostelní prádlo, koná obětavě a svědomitě.
Kéž jí Bůh popřeje ještě dlouhá léta žít.

Rok 1951.

Nový rok začínáme v duchovní správě s pomocí Boží opět sám. Je veliký nedostatek kněží. Na jednoho kněze je zde velmi mnoho práce. Vyučuji týdně 29 hodin náboženství ve škole a to mám pro náboženství některé třídy spojeny. Osada je velmi rozlehlá a poláště na zapobíování a pohřby to bývá daleko. Úřední agenda je velká. S pomocí Boží se však dávám do práce v tomto roce.

K svatojosefskému triduu byl letos pozván dp. Antonín Votoupal, profesor v. v. v Boskovicích. Kázání i sv. zpověď jsme ^{rozvrhli} na tři dny podle starů a pak ještě společnou zpověď jsme stanovili na sobotu. Každý den večer měl p. profesor kázání. V neděli zde už ovšem nebyl, protože byl odvolán na výpomoc do jiné farnosti.

Nová střední škola - slavnost otevření - 6. 5. 1951.

V roce 1946 byl ustaven Výbor pro postavení střední školy v Dubňanech, který si převzal na starost předběrné přípravné práce. Postavení školy mělo se řádit do dřívějšího státního stavebního plánu. Za tím účelem se dostavil farář Veverka na Zemský národní výbor v Brně, aby se o možnosti zřízení informoval. Tam mu řekli: „jak přijedete domů, nechtě je ihned svolán Výbor pro postavení školy, tam sepsána žádost a ihned sem odeslána.“ Po příjezdu se tak stalo a v sobotu téhož týdne se dostavila komise k vyhlédnutí stavebního místa. Po zhotovení plánů se započalo se stavbou.

Nová střední škola v Dubňanech je dostavěna. Je to překrásná budova, jednak vzhledem, zvláště, když je postavena na pokraji lesa, jednak praktickým vyřešením učeben, chodeb a všech místností. Bylo pamatováno též na to, aby dobře vyhovovala po stránce hygienické. Občané, a obzvláště rodiče a učitelé, mají z ní velkou radost. Velkou zásluhu o její postavení má její ředitel Jaroslav Dvorský a učitel František Novotný, kteří si vzali na starost administrativní záležitosti stavby. Samozřejmě, že všichni vděčíme státu, který tak velký náklad na postavení převzal. - Do všech učeben byly zavěšeny kříže (celkem 12) s dřevěnými tělíčky „Myslbek“, které obstaral farář Veverka.

Přidělení katechetky.

Oněvadř ve zdejších školách je celkem 35 hodin vyučování náboženství týdně, nemohl jeden kněz při své pastorační práci všechny hodiny se zdatem naučiti, přidělila sem Neja. Kapil. konsistoř laickou učitelku náboženství s platností od 1. září 1951 - Vlastu Škulilovou z Hodonína. Uvedená při katechetka má povinnost učit 14 hodin týdně v Mutěnicích a 14 hodin v Dubňanech. Jak v Mutěnicích tak také v Dubňanech jí bylo přiděleno vyučování na škole národní. Dubňanech povede také jednu třídu k 1. sv. přijímání.

Konec roku 1951:

V naší farnosti se v roce 1951

- a) narodilo 75 dětí a 22 dětí v nemocnici v Kyjově = 97 dětí
- b) oddavek v kostele bylo 38.
- c) zemřelo 29 osob. - Nejvyššího věku - 86 let - se dožila babička Františka Kosová. Nad 80 let se dožily ještě 4 osoby: Jan Flčík, Marie Sychrová, Josef Lvoňa, Justina Dvořáková.
- d) sv. přijímání bylo 10.563. - Pálmový úbysek sv. přijímání byl způsoben hlavně tím, že školní děti méněji přistupovaly k sv. přijímání na první pátky, neboť se obávaly, že pozdě docházejí do vyučování do nové střední školy, která je značně od kostela vzdálena. Vměrně málo také dospělí přistupují k svatým svátostem.

Rok 1952.

Předání matrik.

Z nařízení Stát. úřadu pro věci církevní v Praze ze dne 19/12 1951 a dle přepisu bisk. konsistoře v Brně ze dne 27/12 1951, č. 5264, byly dne 2. ledna 1952 předány všechny matriky, jakož i ~~registrační~~ registry ke všem matrikám, Místnímu národnímu výboru v Dubňanech. Předání se zúčastnil matrikář ONV Hebron, církevní tajemník Brněšác Hlaváč a matrikář MNV v Dubňanech, učitel František Novotný.

Od začátku roku 1950 vedou farní úřady nové matriky církevní. Matriční listiny pro obor státní vydati Místní národ. výbor.

Hodiny v sakristii. - V sakristii jsme hodiny sice měli, ale velmi nepřesně jdoucí. Nastykla se mi příležitost ^{koupiti} staré hodiny, tři-kyvadlové za 1.500 Kčs. Hodiny vypadaly velmi nepěkně, ale zjistil jsem, že velmi přesně jdou. Koupil jsem je tedy. Skříňku jsem dal napustit, číselník, kyvadlo a kováři jsem vycídlil. Po uvedené opravě jsou hodiny uhladné, cenné jako starožitnost a hlavně: přesně jdoucí.

Předání matričních listin.

Podle shora uvedeného nařízení o předání matrik, byly dne 15. dubna 1952 předány do archivu v Uh. Hradišti předány matriční listiny, tj. snubní protokoly od r. 1820 - 1950 a všechny ohledací listy do roku 1950.

Matriční listiny převzal ve farní kanceláři matrikář MNV učitel František Novotný.

Květnové mrazy. - Ve dnech 19., 20. a 21. května 1952 právě ve dnech, kdy jsme konali prosebné průvody do polí, - přišly velké mrazy, které zasáhly střední a jihovýchodní část Moravy. U nás byl nejprudší mráz v úterý 20. května. Mráz byl tak silný ještě po 8. hodině ráno, že jsem pro zimou skřekle přišel nemohl při prosebném průvodu ani listy v Agendě obracet. Samozřejmě, že tyto mrazy nabropily mnoho škody na úrodě. Také úplně zamrzla fazole, kukuríce a rajčata. Naš brambor mnohde úplně

zčernala. Velké škody byly způsobeny na vinicích. Některé vinohrady byly zničeny až na 100%, většina na 70%. Vinohrady, které mají mírný svah, takže jimi mohl vířit vítr, ty byly převážně uchráněny. - Později popíšeme, co lidé podnikli, aby škody byly zmírněny.

Slintavka v naší osadě. - V osadách na okrese kyjovském již po delší dobu řádí dobytčí choroba - slintavka. Dne 10. června 1952 se první případ slintavky vyskytl i v naší osadě a to v domě u Poláčků v č. 52. Od té doby, pokud je mi známo, nastaly další případy a to u Šobešů č. 243, pak v domě Václava Nesvadby, Františka Nesvadby č. 102, Štěpána Ševely atd. Dosud celkem v 16 domech. Všichni postižení musili porazit jeden i více kusů dobytka. - Aby se nákaza nesířila, byla učiněna přísná opatření. Z domů, kde se slintavka projevila, nesměl nikdo vycházet, bylo zakázáno shromáždění lidí a proto byly uzavřeny hostince, škola a některé obchody. Před ostatní obchody byly dány desinfekční prostředky, a každý musil desinfikovat obuv, odepchal-li z Dubňan do jiné osady. Vdchání z Dubňan do jiných osad bylo velmi omezeno.

Také ovšem bylo učiněno přísné opatření pro kostel. Farař byl hned prvého dne výskytu slintavky povolán na MNV, kde mu krajský zdravotní referent oznámil, jaká opatření je třeba učinit v kostele. Bylo nařízeno, aby po dobu trvání slintavky kostel byl uzavřen. Do kostela mohl jít jen farař s ministrantky a kostelníkem, aby si mohl odsloužit mši sv. V případě oddavek mohou jít do kostela se snoubenci jen svědci, později bylo dovoleno, aby směla jít též starší družička a mládenec. Bylo sice zakázáno, aby ostatní svatebčané doprovodili snoubence k MNV a ke kostelu, ale hned v prvním případě tak učinili. Ve svatebním domě bylo dovoleno hostům se sejít, ale musil být dán před dům desinfekční prostředek.

Při zaopatřování bylo dovoleno jít i do postižených domů, ale byla nutná desinfekce. Pohřby se mohly konat jen za účasti nejbližších příbuzných. Tři první pohřby byly konány tak, že mrtvola byla přinesena ke kostelu, tam kněz vykonal obřady a pak byly obřady na hřbitově. V čtvrtém případě bylo dovoleno faraři a zpěváckém přijít až k domu. Smrtvolou se šlo pak přímo

na hřbitov. Křty a úvodny byly konány v kostele za přítomnosti kmotru a porodní asistentky a matky narozeného dítěte. Též u sakristie, kudy se přicházelo do kostela k označeným obřadům, byla desinfekční opatření. Poslední případ slintavky se vyskytl dne 29/6 1952, proto nařízení ještě trvala.

Dne 19. července 1962 byla odvolána všechna nařízení stran slintavky. Následujícího dne - v neděli - se věřící dostavili v hojném počtu do kostela. Bylo viděti mnoho uspokojení, radosti i dojetí u oskupujících do chrámu po době 38 dní trvajících.

Ve vyučování náboženství vypomáhala ve škol. roce 1951/1952 laická učitelka náboženství **Ulasta Škutilová** z Hodonína. Učila ve škole národní a to 14 hod. týdně. Oněvadř už do příchodu do Dubňan měla 3 letou praxi, vedla si velmi dobře. Byla jí svěřena též 2. třída, ve které velmi pečlivě připravila děti k 1. sv. přijímání. V období vánočním připravila libivou pobídkost u jesliček s dětmi, které vyučovala. Děti jí měly rády.

Pro školní rok 1952/1953 byla sem přidělena k vyučování r. k. náboženství laická katechetka **Miluse Žemková**. Narodila se 27/5 1934 ve Fratoborčicích. Žkousku způsobilosti k vyučování r. k. náboženství si vykonala v Praze dne 22. a 23. srpna 1953. Kanonickou missi pro Dubňany obdržela 11/11 1953, č. 4356. Vyučuje na škole národní.

V tomto roce 1952 se v naší farnosti

- a) narodilo 91 dětí. Z toho 46 chlapců a 45 děvčát.
- b) svátostných manželství bylo uzavřeno 42.
- c) zemřelo 39 osob. 8 z nich padožilo více než 80. let.
- d) sv. přijímání bylo 10.115. Snížený počet byl zaviněn i uzavřením kostela po dobu trvání slintavky (38 dní)

L. P. 1953.

Poskození sochy Bož. Srdce Páně - v kapličce Žemánkové.

Dorána z 1. na 2. května 1953 věřící s bolem zjistili, že pocha B. S. P. v Žemánkové kapličce směrem k nádraží byla na kusy rozbita a bylo poházeno kolem kapličky a na silnici. Na to byly upozorněny orgány bezpečnosti, pachatelé však nebyli zjištěni. Místo dřívější sochy byla do kapličky dána pocha malá.

Úmrtí kostelníka Frant. Měchury - zemřel dne 7. 5. 1953.

Byl to milý, tichý dědoušek, který už dlouho před mým příchodem zastával funkci kostelníka. Sp. farářem Janku se též účastnil pouťi do Říma. Ve funkci kostelníka byl vždy velmi pečlivý a svědomitý. Vždy měl všechno připraveno, když očekával příchod kněze do sakristie. Také dbal velmi o pořádek v kostele až do poslední doby. Všechny kostelní práce a církevní obřady dobře ovládal a vždy rád kněze o zrycích informoval. Neradi ho ztrácíme. Bůh mu popřej věčné odpočívání.

Poškození kříže - na „Důbkově“ - na cestě z Dubňan k nádraží.

V neděli dne 13. prosince 1953 přinesli věřící, kteří šli z Juronovic na ranní mši svatou, zprávu, že byl povalen kříž na cestě z Dubňan k nádraží. Kříž tento byl v minulosti už dvakráte poškozen, nyní tedy po třetí. Jednotlivé části kříže až na dva spodní kameny, byly povaleny na zem. Naštěstí žádná z povalených částí kříže a ani šeláčko nebyly poškozeny. Šalímco jsme pro opravu sháněli kameníka, který by pneucelený kříž dal zase do pořádku, učinili tak k radosti věřících k zaměstnanci blízke sklárny, za což jim vzdáváme předcečné díky.

Pro výpomoc ve vyučování r. k. náboženství byla sem od 1/9. 1953 přidělena laická učitelka, katechetka **Vlasta Šimková**. Pochází z Hodonína a učí ve třídách třetích, čtvrtých a pátých, celkem 12 hod. týdně. Takový úvazek má také v Mutěnicích. Dneřadě ve třídách prvních se n a osmých se ^{nábož.} nevyučuje, vyučuje zdejší farář saktér 12 hod. týdně a to ve třídách druhých, šestých a sedmých. Pro období vánoční nacvicila katechetka s dětmi velmi pěknou poboznost u jeslicek, které se povlaště rodičově děti velmi početně zúčastnili. Děti ji měli velmi rády.

Konec roku 1953:

V tomto roce se v naší farnosti

a.) se narodilo 113 dětí - u nás pokřtěno 98 dětí. Děti se narodily většinou v OÚNZ v Hodoníně a některé byly též v Hodoníně pokřtěny.

b.) svátostných manželství bylo uzavřeno 33.

c.) zemřelo 43 osob. z toho 19 mužů a 24 žen.

d.) svatých přijímání bylo 9.247.

L.P. 1954.

Rok 1954 je **ANNUS SANCTUS MARIANUS** je to³ milostivý jubilejní rok mariánský, který začal 8. prosince 1954 a pokračuje do 8. prosince 1954. Připomíná 100 let (1854 - 1954), tedy stoleté jubileum od vyhlášení dogmatu o neposkvrněném početí Panny Marie. Žraky ctitelů mariánských a všech věřících jsou obráceny k nebeské Matce, její nadpřirozené kráse, která se skví v neposkvrněném početí. Milostivý rok je obdařen mnoha výsadami, milostmi a odpustky.

Letoší velká zima. - Zejména v měsíci lednu a v první polovině února mrazy dosahovaly téměř 30° pod bodem mrazu. To se projevilo i na návštěvě bohoslužeb ve všedních dnech i o nedělích, kdy zejména starším lidem nebylo možno se účastňovali bohoslužeb. Při velikou zimou v kostele byla kázání po několik neděl omezena jen na hlavní myšlenku z evangelia.

Oprava kříže Magariova. - Je to velký dubový kříž, který byl postaven v roce 1834 u dvora v Jaronovicích. Kříž je vzácnou památkou toho druhu, neboť se už málokde s podobným křížem setkáváme. Sou na něm vyřezány různé biblické příběhy, nástroje mučení Páně, 30 stříbrných, kruzny a pod. I když starší 120 let bylo na něm velmi patrné. Část kříže, která byla v remi, téměř již úplně uhnula, na kříži se objevily četné menší i větší trhliny, které spolu s lišejníkem a usazeným prachem ničily vzácné řezby a tím i celou památku. Na plechu zobrazené tělo ukřižovaného Spasitele a pod ním obraz P. Marie, bylo již deštěm úplně smyto, kříž byl nakloněn a čekal na silnější vítr, který by ho povalil a tak úplně zničil.

Jednou jsem o stavu a vzácnosti a tudíž i o důležitosti záchraně této památky mluvil se předjím kostelníkem Josefem Zuzovcem, který překvapivě se o tom zmínil p. Petru Kučenicovi Star., který má velký zájem o staré památky. Petr Kučenica je v přítomné době hornickým důchodcem, ale je vyučený ředníkem a ovládá práce tesářské a cementářské. Můj ochotý se nabídl kříž opravit.

Je to muž velmi napaditý a v práci dovedný a důkladný. V polovině listopadu 1953 za pomoci několika mužů kříž odvezl do svého domu a na jeho opravě pilně pracoval. Od prachu, lišejníků a sbrouchnutého dřeva kříž pracně očistil, celý kříž napustil, dřevovou barvou namaloval, řerby barvami obnovil a pukliny zacementoval. V práci mu pomáhali: jeho syn Petr Klučníka, který jako cementář photoval cementové podstavce, do nichž byl kříž zapuštěn. Zemánek Václav, který dovedně namaloval Tělo Spasitele a P. Marii Bolestnou. Matka František, klempíř, který photoval plechovou ochrannou střechu proti dešti. Dvořák Jan, kovář, photoval ke kříži železa kříž, kterým byla posílena ramena kříže dřevěného, a šaktér photoval šrouby, kterými byl kříž sešroubován pěticev cementovými podstavci. Pan Režný, malíř a natěrač, daroval barvy. Všichni všechny práce konali zdarma. Obnovený kříž byl zase postaven a to na svátek sv. Josefa, patru na naší farnosti, dne 19. března 1954.

Postavení kříže a ty, kteří jej stavěli, zobrazuje několik fotografií:

Od leva: Klučníka Petr, ml., Klučníka Petr, st., Žurovec Josef, Kordula Jan, Grufík Josef, Zahradka Josef, Zemánek Václav, Budiš Ambros - a dělník z velkostatek, jeho jméno mi není známo. Před nimi stojí školák Jan Budiš.

Kučníca
Petr
starší,
jehož hlavní
zásluhou
bylo obno-
vení a postá-
vení a tím
zachránění
tělo tak
vzácné
památky.

Farní úřad dále vděčí všem
na práci zúčastněným ře-
meslníkům, kteří s nevšední
ochotou se ujali práce jim
svěřené, jakož i mužíkům, kte-
ří při odvozu i stavění kří-
že pomáhali, jak je fotogra-
fie při práci zobrazuje.

Křez sám Božský Spasitel jim odplatí zde i na věčnosti.

Dne 22. srpna 1954 prošla celým okolím asi o 1/6 6 hodině
večer **silná vichřice**, která vysoko rvířila prach celé osady
a způsobila značné škody na obydlích a polámala mnoho
stromů. Na kostele a farní budově bylo poškozeno asi 1000 kusů
krytiny a na kostele bylo kromě toho poškozeno jedno mosai-
kové okno a kulaté okno v průčelí kostela. Škody u nás vzniklé
asi 3.200 Kčshradila pojišťovna.

Náboženství na začátku škol. roku 1954/1955 bylo vyučováno ve všech třídách, kromě tříd prvních a osmých, po 2 hodinach týdně, tedy celkem 26 hod. týdně. Ve třídách: III. A, III. B, IV. A, IV. B, IV. C a V. B = 12 hod. týdně, vyučuje laická učitelka nábož. Vlasta Šimková z Hodonína, která zde učila též v min. školním roce. Ostatních třídách (14 hod.) vyučuje farář Věrocnka. Do náboženství se přihlásilo celkem 436 žáků. Nepřihlásilo se 397. 202.

Ukončení jubil. Mariánského roku.

Na památku 100 letého výročí prohlášení dogmatu Neposkvrněného Početí Panny Marie, otevřel Svátý otec Pius XII. dne 8. 12. 1953 milostivý Mariánský rok, který byl ukončen 8. 12. 1954. Tento Mariánský rok je obdařen božnými milostmi a odpuštěm a věřící jsou vybiženi k vroucí úctě mariánské a k prosbám o milosrdenství, voláše, aby vyprovila mír a pokoj mezi národy. V mariánském roce jsme se denně po mši svaté modlivali následující modlitbu k Panně Marii, obdařenou plnomocnými odpuštěm o všech pobořácích a 8/12:

"Maria, Neposkvrněná Matko Ježíšova a Matko naše! Uchvácení slávou Tvě nebeské krásy i puzení potřebami naší doby, vrháme se do Tvého náručí. Ve Tvém láskyplném srdci s důvěrou hledáme splnění svých žhavých tužeb a bezpečný přístav za bouří života, které na nás dorážejí. Třebas jsme zkruseni tíhou svých hříchů a zmoženi nescetnými, svými nepravostmi, obdivujeme a velebíme neporovnatelné bohatství vznešených darů, jimiž Te Bůh zahrnoval nade všechny tvory od prvního okamžiku Tvého početí, až Te korunoval po Tvém nanebevzetí za Královnu veškerenstva.

O jasný prameni víry, očist' náš rozum vlázni věčných pravd!
O vonná lilie svatosti, opoj naše srdce nebeskými, vůněmi! O Vítězkyně nad zlem a Přemožitelko světa, sdeľ nám hluboký odpor ke hříchu, který naše duše zošklivuje. Dohu a vrhá je do otroctví pekla.

Ty Bohem milovaná, slyš v tomto roce, Tobě zasvěceném, vroucí volání našich srdcí! Skloň se vřidně k našim bolestným ranám, obrať hříšničky a zbloudilé, osuš slzy zarmoucených a stišněných! Ujmi se nuzných a slabých! Uhas všechnu hříšnou sebelásku, zjedmni tvrdě mravy, uchovej v naší mládeži květ nevinnosti! Ochraňuj svatou Církev a dej lidem pocíťti lahodu křesťanské dobroty! - Ať Tvé jméno, jež v souzvucích zaznívá nebem, v lidech vyvolá poznání, že jsou bratry a že všechny národy národy náležejí k jedné rodině, nad kterou sviťti slunce všeobecného a pravého míru. Přijmi, přelaskavá Matko, naše pokorné vzývání a vypros nám zvlášť, abychom jednou spojení s Tebou směli, před Tvými trůnem zpívat chvalo- zpěv, který nyní zaznívá před Tvými oltáři na celém světě: Všechna krásna jsi, Maria! Ty jsi slavná, Ty jsi radostí, Ty jsi chloubou lidu našeho. Amen."

1754 200 LET 1954 od zřízení duchovní správy v Dubňanech

Do roku 1754 byly Dubňany přifařeny do Hodonína. Listinou ze dne 1. dubna 1753 zřízena byla v Dubňanech lokální kuracie neboli lokálie. První lokální kaplan nastoupil v Dubňanech dne 1. ledna 1754 a bydlil ve farní budově vedle nynější staré školy (Papírnickovi Čermák.) Od té doby jsou zde vedeny matriky. Lokální kaplani byli podřízeni faráři v Hodoníně. Samostatná lokálie byla zřízena v roce 1784 a dne 31. března 1843 byla povýšena na faru. Nynější farní budova byla postavena v roce 1859.

Duchovní správcové:

Lokální kaplani

1. Havránek Jgnác	1754 - 1766
2. Lehel Antonín	1766 - 1768
3. Vrána Jan	1768 - 1772
4. Břízkovský Karel	1773 - 1784

Samostatní lokalisté

1. Břízkovský Karel	1784 - 1787
2. Khir Dominik	1788 - 1818
3. Stehno Bernard	1818 - 1821
4. Židek Jgnác	1821 - 1826
5. Jaros Josef	1827 - 1837
6. Dmich Antonín	1837 - 1842
7. Čermák Jan	1842 - 1843

faráři

1. Čermák Jan	1843 - 1849
2. Konečný Karel	1849 - 1857
3. Perniček Jan	1858 - 1868
4. Palla Leopold	1868 - 1870
5. Spatina Bartoloměj	1870 - 1875
6. Oharek Václav	1875 - 1894
7. Navrátil Pavel	1895 - 1908
8. Janků Emanuel	1908 - 1939
9. Veverka Tomáš	1940 - 1962

doda-
tečně
zapsáno

Kooperátoři :

Hraždira Josef	1880-1883
Blázek František	1883-1883
Ševela Josef	1884-1886
Bajar František	1887-1889
Toman Leopold	1889-1889
Laštovička František	1890-1890
Hoffman Josef	1890-1891
Holba Jan	1891-1892
Kreutzer Josef	1892-1893
Toman Leopold	1893-1894
Dvořák Jan	1894-1895
Václavek Antonín	1895-1896
Jancík Antonín	1896-1897
Janků Emanuel	1897-1908
Koutný Josef	1908-1908
Frisch Julius	1909-1909
Pěncík Jan	1910-1914
Streit Jaroslav	1914-1915
Musil Antonín	1917-1918
Marek Alexander	1918-1920
Bednář Vincenc	1935-1936
Kuchař Emanuel	1936-1936
Veverka Tomáš	1936-1940
Pazderka František	1937-1938
Truhlář Vladimír	1939-1942
Holík Vladimír	1942-1945
Flek Bohumil	1946-1947
Zvěřina Jaromír	1947-1948
Brunclík František	1948-1950
Valášek Maxmilián	1961-1962

Dodatečně zapsáno.

Na konci roku 1954:

V tomto roce se v naší farnosti

a) narodilo 103 dětí. Z toho bylo 50 chlapců a 53 děvčát.
Pokřtěno jich bylo ve rdejší kosele 87, v Hodoníně 9 a v Kyjově
6 a jedno dítě pokřtěno nebylo.

b) svátostných manželství bylo uzavřeno 28

c) zemřelo 41 osob. Z toho 28 mužů a 13 žen.

d) Svátostných (manžel) přijímání bylo ani ne celých
10.000 (9.168). Dříve přicházivalo hodně dětí k sv. přijímání
na první pátky, nyní chodí jen ojedinele, poněvadž mají da-
leko do školy. Ovšem je také všeobecný náboženský pokles hor-
livosti, který se projevuje i ve velikonoční účasti na svátostech.

Rok 1955.

V polovině listopadu minulého ^{jsme začali} s opravou farní budovy,
totiž s vsazením nových oken a opravou fasády.

Do frontální řdi bylo vsazeno celkem 7 nových oken, 5 v poscho-
dí a 2 v přízemí. Dále byla nahrazena nová omítka a vymalovány
všechny přilehlé místnosti. Potřeba oprav byla již velmi naléhá-
vá, zvláště okna byla tak chabná, že se nedala opravit.
Opravu prováděl stavební komunální podnik z Hodonína.
Oprava si vyžádala obnosu asi 15.000 Kčs, které hradil KNV
v Gostwaldově, za což děkujeme a vděčností kvitujeme. -

Ponevadž však uhodily silné mrazy, nemohly být opravní
práce úplně dokončeny a na fasádě budovy se bude pokračovat
leto.

U příležitosti padesátiletého životního jubilea učinili
si murové a ženy jubilanti, narození v roce 1904, sbírku,
z jejíhož výtěžku byl pro kostel porušen záves do lurdské
jeskyně. Na závěsu je na jedné straně olejová malba golgot-
ského výjevu a záves bude sloužit také k zahalení lurdského
výjevu ve dnech sv. třídenní, kdy v lurdské jeskyni je pořízen hrob-
ek na druhé straně je bellimský výjev pro dobu vánoční. Záves
na obou stranách maloval Antonín Sychra z Kyjova a stál 1.540 Kčs.

Kromě toho ze zbytku obnosu byl pořízen ještě do lurdské jeskyně Koberec za 4.180 Kčs; za bylo krásné a cenné dary vystavujeme štedrým dárcům jubileantům především „Pán Bůh zaplatí“.

Na letošší rok programujeme **vnitřní malbu kostela**. Posledně byla malba vnitřku kostela provedena v roce 1925 a v roce 1935 byla obnovena. Rozpočet na malbu kostela, který předložil mistr Antonín Šychra z Kyjova, činí 18.100 Kčs a bude uhrazen ze sbírek a milodarů věřících. První sbírku jsme vykonali na Hod Boží velikonoční dne 10/4 1955 a vynesla celkem 7.760 Kčs. Sběrka byla konána tak, že věřící dávali své milodary do pokladniček k tomu účelu umístěných v kostele. S malbou se počne asi v měsíci srpnu.

V tomto roce je naše osada lakřika doslova rozkopávána. Konají se zde totiž výkopy pro **vodovodní potrubí**, jímž má být přiváděna voda pro zásobení celé osady. Potrubí jde do Dubňan z reservoárů na vrcholku mlhnice z Ratiškovice do Dubňan. Výkopy pro hlavní potrubí jsou kopány do hloubky asi 2 m.

Potrubí do Dubňan jde v blízkosti **kříže Svorova** za hřbitovem při mlhnici k Ratiškovici, který se následkem výkopu v jeho blízkosti sesunul a jeho vrch se úplně rozbil. Nový vrch kříže s šelichem zhotovil sochař Rudolf Richter, z Rohalce a kříž byl dne 20/5 1955 znovu postaven na novém základe. Obnos per 1.300 Kčs za práce zaplatila Vodosečna v Uh. Hradišti.

Vidim visitatione ~~et~~ canonica

die 21/5 55:

Jan Pura
děkan

Rozšíření hřbitova.

Zvětšuje se osada živých, nutno zvětšiti osadu mrtvých. Potřeba rozšíření hřbitova se pocítuje již delší dobu. K rozšíření hřbitova byly určeny 2 obecní pozemky za hřbitovní zdí, ale vyskytly se klasy, že by se po nemnoho letech musilo počítat s dalším rozšířením. Po pozemkové úpravě mohou se přistoupiti k rozšíření o další pozemky, lakře ve skutečnosti.

bude hřbitov rozšířen asi o 80 m směrem k Rališkovcům. Překážky však činilo Žezírstvo, které plánovalo doložení i pod povrchem této výměry. Rada MNV, zvláště pak předseda MNV František Blaha, dále pak člen rady MNV František Maral, jakož i kdejsí poslanec Chládek úspěšně na kompetentních místech vyjádili žádost ve prospěch rozšíření hřbitova v uvedených výměrě. - Z obnosu Akce 5M (na úpravu obcí) ve výši asi 32.000 Kčs byl zakoupen materiál: bílé cihly, vápno, cement, šterk, dřev, a začalo se s přípravnými pracemi, které mají být až do skončení prací vykonány brigádnicky. Za tím účelem jsem oběhl všechny majitele koňských potahů a poprosil je, aby každý z nich odvezl furu bílých cihel z Rohatce. Každý velmi ochotně přislíbil a tak v několika dnech odvezli 24.000 bílých cihel z Rohatce (viz obrázky.)

Pak MNV vyhlásil rozkladem na brigádnické práce k rozbourání staré hřbitovní zdi a po podzimních polních pracích se začalo se základy pro novou zed. I na tyto práce oběma ochotně přicházeli. Stavbu základů vedl p. Fabián Chlučil. Za MNV stavbu řídil člen rady MNV František Maral. Pak přišly mravy, které neodvolovaly další práci a ta se tudíž odložila na příští rok.

Malba kostela: měla být zahájena už v srpnu, ale poněvadž malíř Sykora se zaskel s malbou kostela v Kyjově, bylo s malbou u nás započato až posledních dnech měsíce října. Zamýšlená malba byla oznámena kapitulní konstitucí a Státnímu památkovému ústavu v Brně. Stát. ústav památkový napsal: „Děkujeme vám za zprávu o zamýšlené“

obnově malby kostela v Dubňanech. Doporučujeme, aby vnitřek kostela byl pouze lánován, nanejvýše třemi odstíny barvy světlé, slonově nárloullé, bez jakýchkoliv ornamentů a figurálních kompozic. O počátku práci nám podejte laskavě zprávu." (29/755, č. 3095/55.) - Na zprávu o započeti malby Státl. památkový ústav dne 10/4 55, č. 4795/55 odpovéděl: „Děkujeme vám za zprávu o započeti práci ve vašem kostele. Nepečkybujeme o tom, že bude respektován náš požadavek, aby interiér byl pouze lánován. Prohlídku farního kostela uskutečnime při příležitosti cestě do Gostwaldova.“ - V tomto roce byly vykonány tyto práce: vymalována byla lod chrámová, prostora na kúru a pod kúrem, obnovena kúřová cesta a kolem presbytáře zvenku vedeno nové elektrické vedení. V další práci bude pokračováno v příštím roce.

Konec roku 1955:

V tomto roce se v naší farnosti

a) narodilo 105 dětí - 55 chlapců a 50 dívek. Téměř oséchny se se narodily v Hodoníně - OÚŇZ. V našem kostele bylo pokrřeno 97 dětí. Ostatní byly pokrřeny v Hodoníně.

b) Církevní bylo oddáno 39 manz. páru.

c) Zemřelo 34 osob. Nejvyššího věku se dožila babička Apolena Měchurová - 86 let.

d) Svatých přijímání bylo 8. 801. Je to malý počet a je to pravděně hlavně tím, že věřící ve většině případů přistupují po sv. zpovědi jen jedinkrát ke sv. přijímání. Také značný počet věřících si nevykonal ani velikonoční povinnost. Věřící jsou často ke sv. přijímání povzburováni. - Pokud se týká nedělní návštěvy kostela, býva na ranní mši svatě téměř plný kostel. Často jsou lidé nadšeně vřadu kostela až na schodiště, avšak vpředu kostela býva poněkud volno. Na hrubé mši svatě býva návštěva slabší.

L. P. 1956.

O vánocích a ještě dlouho po vánocích byla zima velmi mírná. Teprve v posledních dnech měsíce ledna nastaly kruté mrázy, které dosahovaly téměř 30°. Napadlo též hodně sněhu. 16. února jsem naměřil ještě 21° mrázu a na svátek sv. Řehoře (12/3) bylo ještě 8° pod nulou. Bylo to znát v této době i na návštěvě kostela. Starší lidé přicházeli velmi málo. Mrázy působily hodně škody. Především to odnesly vinice. Většina plodných pupenů pomrzla a neraší. Namnoze pomrzlo i dříví. Vináři odborníci radili pozdní řez. Odolnější byl výžlínk. Nejméně škody na vinicích bylo tam, kde vináři na podporu k hlávám přibrali vysoko půdy. To se však stalo jen v ojedinělých případech, takže letos i na přesrok se da očekávat malá úroda. Značně pomrzly též stromy, hlavně meruňky. Mladší stromy byly odolnější, starší musí být namnoze vykopány. - Práce na poli se velmi pozděly, avšak škody na polích nebudou asi značné, protože pole byla v zimě silně pokryta sněhem. - Jabloně a hrušně hodně kvěly. Na přestkách květ opadal.

Tragické neštěstí. Na Pondělí velikonoční se při jízdě na motocyklu zabil 19. letý Antonín Netušil. Příčina neštěstí není známa. Chlěl se ještě jednou projet na motocyklu, který již prodal. Na druhý den si chtěl jet pro motocykl silnější do Bratislavy. Dle výpovědi lidí jezdil velmi rychle. Neštěstí se stalo na přelomu od Mutěnic do Dubňan. Dne 25. května se začalo opět s prací na hřbitovní zdi. O tom bude psáno, až se stavba skončí.

Dne 28. května se začalo s malbou přestýlárě. O skončení malby bude o tom napsáno.

Vidi in visitatione canonica 4/6 56.

Josef Purný
ditkan

Nový varhaník. Dne 1. srpna 1956 byl přijat jako varhaník našeho chrámu láně kdejší rodák **Stanislav Kryštof**. Není mu ještě ani 17 let (nar. 21/12 1939 v Dubňanech) a nedosáhne nohama ještě ani na pedály. Když v září 1953 přestal ^{hrát} po přeložení ředitel kdejší osmileté školy **Jaroslav Dvorský**, neměli jsme vlastní varhanika a na neděle, svátky, pohřby a svatby sem dojížděl z Vácenovic bývalý samější varhaník **Blážej Bábik**. Byly to pro něho velké oběti, neboť to činil mimo své zaměstnání ve přoubárně v Kyjově. Činil to velmi rád, třebaže mu toto dojíždění kvláště v zimní době působilo značné potíže. Zároveň se učila hrát na varhany **M. Palánová**, dlouholetá chrámová zpěvačka, která byla v té době vedena jako varhanice. V učení i povinnostech ke chrámu byla velmi pilná a svědomitá a později hrávala ve osední dny. Protože však neměla odborného vedení, proto se šel na vybidnutí faráře chlapec **Stanislav Kryštof**, který byl řadu let ministrantem. Učil ho p. profesor **Stanislav Svoboda**, ředitel kůru v Hodoníně. Od jeho svědomitým vedením chlapec již dosti dobře hraje a bylo tedy možno vzít ho již jako stálého varhanika. Chlapec má v hrani na varhany velkou kálibru a jistě se bude dále zdokonalovati.

Nové korouhve: Dosavadní naše korouhve byly již velmi chabré. Když poutníci s nimi přicházivali z pouli ke Zaroně, slychal jsem, že naše korouhve nebyly chloubou poutníků. Rozhodl jsem se poručiti korouhve nové, a to 2 bílé a 2 červené. Bílé obrázky: sv. Marie, Královnou vesmíru, sv. Marie Gorettiové, sv. Antonína a sv. Františka. Obrázky maloval mistr Sychra z Kyjova. Na červených korouhvích byly obrázky ještě zachovalé, proto byla pořízena jen nová látka na bílé i červené korouhve a na všechny nové kovové ozdoby. Látku a ozdoby dodala **Ly Bittinger** z Brna. Když se tentokrát vraceli poutníci ke Zaroně, vraceli se radostně.

Ve vyučování náboženství opět v tomto škol. roce vypomáhá laická učitelka náboženství **Vlasta Šimková** z Hodonína. Vyučuje ve třídách třetích, čtvrtých a pátých, celkem 12 hod. týdně. Farář vyučuje ve třídách druhých, šestých a sedmých, celkem 14 hod. týdně. Ve třídách prvních a osmých se náboženství nevyučuje.

Ukončení malby kostela.

Koncem měsíce května se začalo s malbou presbytáře, která to malba už nemohla být provedena v minulém roce. Následně obrazy sv. Jana Nepomuckého a sv. Kateřiny, dříve olejomalby, avšak značně poškozené, byly namalovány znovu temperou. Převážně vzadu za oltářem se prohající oblouky chtěl malíř Sychra ozdobit jen pásy, což by jistě při pohledu na oltář nepůsobilo vhodně, nakreslil jsem mu stylisaci vlně pery s kruzny střídavě se stylisací kladu, s prostou, aby to provedl. Když jsem to mistrovi ukázal, chytil po tom a řekl: „To vám provedu.“ Oblouky za oltářem připomínají k něbi pepi atě ruce s prostou za příjezí obět-ních darů a vyplnění měsíčních modliteb.

Malba kostela tím byla ukončena v druhé polovici měsíce července. Malbu prováděl mistr Antonín Sychra z Kyjova, který práci konal velmi svědomitě a při tom levně. Za jeho obětavou práci mu vděčíme. Současně děkují upřímně všem farníkům, kteří se milodary slechetně podíleli na obnově krásy stánku Božího. - Zbývá jedno přání: Aby nejkrásnější ozdobou tohoto stánku Božího byla vždy co největší účast věřících na bohoslužbách a přátelství k slávě Boží a k vlastním posvěcení.

Pokračování ve stavbě nové hřbitovní zdi :

Od jara až do podzimku se pracovalo na nové hřbitovní zdi. Zedníci pracovali i smádeníky jako brigádníci. Každý ze zedníků měl vstavěti jedno pole (od pilíře k pilíři). Napřed to šlo velmi dobře, později se však práce velmi zdržovala, poněvadž někteří zedníci

Zahájení stavby zdi

Pokračování ve stavbě

Práce na ukončení stavby

oddalovali účast, jim
projevili malý zá-
jem a ochotu. Ani
nádeníci nepřichá-
zeli s takou ochotou
jako dříve, jako
při zahájení práce.
Je nutno si ovšem
uvědomiti, že už
se mnoho práce vy-
konalo při stavení
základů pro celou,
že a mnoho lidí
už se na práci pů-
častnilo. V době práz-
dnin jsem také asi
14 dní nádeničil.
Často jsem také prá-
ci zednickou pozor-
oval, zedníky při prá-
ci navštěvoval a
povzbuzoval k ochotě.

Vermeme-li o si-
vahy obrovskou děl-
ku zdi, a když si
uvědomíme, že se
vcelku přece jen
brigádníky postavi-
la, je to práce oprav-
du veliká a je třeba, jak
brigádníky zedníky,
tak nádeníky a i zde
pochválit a jim vše-
le poděkovat. Stavbu
zdi vedl a o vše potřeb-
né se staral Jan Chlu-
dil. Za MNV nejvíc
na stavbě měl Fran-
tíšek Maral, který
od počátku až do kon-
ce stavby byl prostřed-
níkem mezi MNV, zed-
níky i nádeníky.

Televise. - Prorokhodným vynálezem naší doby je přenos obrázků na dálku - televise. Televizní studio je u nás zatím jen v Praze. Obyvatelé v okolí Prahy se již dlouho těší u svých televizorů. U nás se však pražské televizní vysílání chytit nedá pro velkou vzdálenost. Když jsem se však dovedl, že v některých okolních osadách, hlavně pak v Hlodoníně, jsou již početné televizory a přijímají vídeňské televizní vysílání, rozhodl jsem se též že koupím televizor. Televizor stál 2.000 Kčs a upravení na vídeňské studio stojí s anténou 850 Kčs. Tak jsem se stal prvním majitelem televizoru v naší osadě. Když jsme byli poprvé u televizoru dne 13. prosince 1956, byli jsme naplněni údivem. Do té doby jsem nikdy televizní vysílání neviděl. Příjem obrázků z Vídně je u nás velmi pěkný, ovšem, jen málokdy si mohu v klidu u televizoru sednout a se pobavit. V přelomné době jsou zhotovovány televizory již s větší obrazovkou. Brzy přij u nás bude možno zachytit televizní vysílání z Bratislavy a konají se přípravy pro translační vysílání z Brna. Zájem o televizory je veliký a myslím, že v krátké době budu mít řadu následovníků s daleko lepšími a dokonalejšími televizory.

Konec roku 1956:

V uplynulém roce se rodičům naší farnosti

a) narodilo 147 dětí. Teměř všechny děti se narodily v nemocnici v Hlodoníně. V našem chrámu Páně bylo pokřtěno 132.

b) Svátostných manželství bylo uzavřeno 52.

c) Zemřelo 47 osob. Nejvyššího věku - 91 let - se dožila babička Marie Janková. Více než třetina zemřelých se dožila 80 a více let.

d) Svátých přijímání bylo 8.880.

V tomto roce náš ročník oslavil 20. leté jubíl. kněžství. Jubileem jsme oslavili na poutním místě na Uhanově. Tam byla sloužena slavná mše svatá na poděkování za přijatá dobrodíní a po mši jsme se důvěrně pobavili a povzpomínali.

Televise. - Proruhodným vynálezem naší doby je přenos obrázků na dálku - televise. Televizní studio je u nás zatím jen v Praze. Obyvatelé v okruhu Prahy se již dlouho těší u svých televizorů. U nás se však pražské televizní vysílání chytit nedá pro velkou vzdálenost. Když jsem se však dovedl, že v některých okolních osadách, hlavně pak v Hodoníně, jsou již početné televizory a přijímají vídeňské televizní vysílání, rozhodl jsem se též je koupit televizor. Televizor stál 2.000 Kčs a upravení na vídeňské studio s anténou 850 Kčs. Tak jsem se stal prvním majitelem televizoru v naší osadě. Když jsme byli poprvé u televizoru dne 13. prosince 1956, byli jsme naplněni údivem. Do té doby jsem nikdy televizní vysílání neviděl. Příjem obrázků z Vídně je u nás velmi pěkný, ovšem, jen málokdy si mohu v klidu u televizoru sednout a se pobavit. V přelomné době jsou zhotovovány televizory již s větší obrazovkou. Brzy přij u nás bude možno zachytit televizní vysílání z Bratislavy a konají se přípravy pro translační vysílání z Brna. Zájem o televizory je veliký a myslím, že v krátké době budu mít řadu následovníků s daleko lepšími a dokonalejšími televizory.

Konec roku 1956:

V uplynulém roce se rodičům naší farnosti

a) narodilo 147 dětí. Teměř všechny děti se narodily v nemocnici v Hodoníně. V našem chrámu Páně bylo pokřtěno 132.

b) Svátostných manželství bylo uzavřeno 52.

c) Zemřelo 47 osob. Nejvyššího věku - 91 let - se dožila babička Marie Janková. Více než třetina zemřelých se dožila 80 a více let.

d) Svátých přijímání bylo 8.880.

V tomto roce náš ročník oslavil 20.leté jubil. kněžství. Jubileem jsme oslavili na poutním místě na Uranově. Tam byla sloužena slavná mše svátá na poděkování za přijatá dobrodíní a po mši jsme se družně pobavovali a povzpomínali.

L. P. 1957.

Dne 4. ledna 1957 byl na kdejším uhel. dole 1. Máj šramáč-
kou rozřezán kdejší kodák, horník **Josef Fialík** k čís. 693.
Spolu s ním byli takto usmrceni ještě dva horníci, jeden z Rohatce
a druhý z neklere osady na Slovensku. Na svátek sv. Štěpána osla-
vil p. Fialík se svými vstevníky též účasti v kostele a přijetím sv.
svátosti své padesátiny. Nelušil, že tak brzy bude povolán na věč-
nost. - Bohžel byl za velike účasti obyvatelstva, zvláště mužů, nejen
horníků, ale všech povolání, což svědčilo o jeho velike oblibě.

Účast věřících na sv. přijímání v r. 1948-1956.

Měsíc	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956
I.	551	692	824	730	778	538	612	566	504
II.	624	631	706	826	737	850	590	580	545
III.	1.298	1.304	1.802	1.652	1.441	1.306	1.369	1.217	1.251
IV.	551	938	675	872	840	672	717	659	521
V.	749	887	1.024	862	822	772	684	710	699
VI.	712	975	902	827	800	887	822	877	726
VII.	761	814	776	675	611	428	663	572	651
VIII.	619	728	862	531	605	513	581	551	513
IX.	623	788	865	575	730	601	668	554	532
X.	786	746	643	752	618	648	765	792	624
XI.	450	840	855	823	811	763	729	635	722
XII.	1.239	1.287	1.264	1.438	1.322	1.269	968	1.088	1.592
Celkem	8.963	10.630	11.198	10.563	10.115	9.247	9.168	8.801	8.880

V únorové neděli jsem dal čítat návštěvu v kostele.
Na ranní mši prave bylo napočítáno 892 věřících a na hrubé mši
svaté 554. Celkem tedy bylo napočítáno 1.446 účastníků. Bylo
to více ještě v zimní době, ale přece je to malý počet na tak velkou
osadu. Na ranní při uvedeném počtu byl kostel téměř plný, na
hrubé však hodně prázdný. Naše osada čítá asi 6.000 obyvatel. Děti

v přítomné době chodí do školy 833. - Mnoho lidí se sem za práci přistěhovalo, avšak bohoslužby jen málokterí z nich navštěvují. Tím ovšem nechci omlouvat „starousedlíky“ je velká náboženská vlažnost a lhostejnost, rozláště u mládeže a také u dětí.

Riká se: „Pludný máj, vstodole ráj.“ Letošní máj bylo opravdu pludný. Teplota bývala ráno a večer kolem 0 a přes den málokdy došlo k 15. Všechno v přírodě je opožděno. Hlavně však po celý máj u nás vůbec nepršelo a veliké pucho krouží úrodě. Ve vlnicích je však velmi pěkná ukáзка.

Naše družičky, které nejvíce přednášely básničky při májových pobožnostech k počtě Panny Marie.

Tři nejstarší osoby naší farnosti:

1. Follynová Marie, nar. 28/4 1864 - letos má 93 let.
2. Jitka Jan, řidičí v.o., nar. 23/7 1864 - letos má 93 let.
3. Kriváček Julius, nar. 2/10 1866 - letos má 91 let.

Všem přejeme ještě pevného zdraví do dalších let!

Vidi in visitatione canonica
die 5/6 1957: Josef Půr
dekan

Relief Krista Pána-Dobrého Pastýře.

Z milodarů věřících jsem dal zhotoviti relief Krista Pána-Dobrého Pastýře. Relief zhotovili umělci bratři Kotebové z Brna za obnos 5.200 Kčs. Relief je umístěn na karatelně, kde doposud byla jen prázdná deska, která volala po vyplnění. Umělecky zhotovený relief nejen že pěkně zapadá do stavby karatelny, ale motiv Dobrého Pastýře na karatelně šez vhodně vyjadruje pastýřské poslání kněze. Nadpolovicním darem na zhotovení reliefu přispěla paní Justina Hradecká. Všem dárcům „Pán Bůh zaplatí“.

Porod. asist. Marie Hrochová. Narodila se 25/10 1888 v Osbovánkách u Kyjova. Diplom porod. asistentky obdržela v roce 1913 v Kyjově a byla přidělena do Dubňan 4/6 1913, kde činně působila až do roku 1954, kdy byla přerazena do důchodu. V době svého působení v Dubňanech zastupovala por. asist. v Mileticích po dobu 4 měsíců, 3 roky chodila do Rališkovice, zúčastnila se kursů v Brně, Ostravě a Opavě. Za svého dlouholetého působení asistovala při 3.700 porodech. Velmi svědomitě pečovala o matky a děti a matkám bývala dobrou rádčyní v jejich zdravotních potřebách. Pečovala, aby děti byly pravčas pokřtěny a matky ráda ke křtu jejich dětí a k úvodu doprovázela. Dne 5/4 1957, tedy už jako důchodkyně, se podrobila operaci konečníku. Přejeme jí, aby se brzy ozdravěla a těšila se ještě z dlouhého zdraví.

V Sovětském svazu vypuštěna první umělá družice země. - Dne 4. října 1957 byla v Sovětském svazu úspěšně vypuštěna první umělá družice. Podle předběžných údajů dodala nosná raketa družici nutnou oběžnou rychlost asi 8.000 m za vteřinu. Oběžná družice nyní obíhá kolem země v eliptické dráze a její let je možno pozorovat v paprscích vycházejících a papadajících slunce pomocí nejjednodušších optických přístrojů. Podle výpočtů bude se družice pohybovat ve výšce až 900 km nad povrchem země. Doba jednoho plného oběhu družice bude 1 hodina 35 minut.

Na konci roku 1957:

Duplynulém roce se rodičům naší farnosti

a.) narodilo celkem 174 dětí. Z toho počtu jich bylo u nás pokřtěno 153. Chlapců bylo 68 a děvčátek 85. Ostatní děti byly pokřtěny v Hodoníně nebo v Kyjově. Jedno dítě bylo evangelických rodičů. Že by některé dítě katolických rodičů nebylo pokřtěno, není mi známo.

b.) Svátostných manželství bylo uzavřeno 31.

c.) Zemřelo 31 osob, z toho 21 mužů a 10 žen. Nejvyššího věku dosáhla babička Josefa Půtkarská. Dožila se 83 let.

d.) Svátých přijímání bylo 9.164.

Účast na svátém přijímání je opět malá. Jinak se věřící pro kostelní potřeby rádi oběťují, ať milodary ^{nebo} výpomocí při úklidu a průjení v kostele.

Fotografie nám znázorňuje část průvodu se sochou Panny Marie při návratu z pouti ze Žarošic, kam chodíme každoročně na Zlatou sobotu, to jest v sobotu a neděli po svátku Narození Panny Marie.

L. P. 1958.

Š platnosti od 15.1.1958 obdržela laická učitelka nábož. Vlasta Pímková čtvrtletní výpověď z vyučování náboženství. Vyučovala zde celkem 12 hod. týdně. Také 12 hod. učila v Mutěnicích. Po jejím odchodu převzal i její dosavadní úvazek farář Deverka, takže nyní vyučuje celkem 20 hod. týdně.

Přehled celkového počtu dětí ve škole - a přihlášených do náboženství.

Třídy	Počet všech dětí ve škole				Celkem	Počet přihláš. do nábož.			Celkem
	A.	B.	C.	D.		A.	B.	C.	
I.	28	29	30	29	116	-	-	-	-
II.	37	34	35	-	106	27	25	16	68
III.	41	41	41	-	123	31	31	31	93
IV.	41	41	41	-	123	28	26	30	84
V.	34	34	34	-	102	27	25	18	70
VI.	32	33	32	-	97	16	15	16	47
VII.	32	33	32	-	97	14	20	18	52
VIII.	40	39	-	-	79	-	-	-	-
Celkový počet dětí ve škole					843				
Počet dětí ve třídách s vyuč. nábož.					648	Počet přihl. do nábož			414

Ve třídách první a osmých se náboženství nevyučuje. Je to celkem 195 dětí. Celkový počet dětí ve třídách, kde se náboženství vyučuje, je 648 dětí. Z toho se do náboženství přihlásilo: 414, nepřihlásilo: 234. Z přehledu je patrné, že nejvíce nepřihlášených je ve třídách vyšších. S přinesením přihlášek se stále odkládalo, až konečně termín 8/9 byl promeškán. K přihlášení dětí do náboženství je třeba podpisu obou rodičů.

V sobotu dne 22/3 1958 jsme měli společnou sv. zpověď velikonoční. Ve zpovědání vypomáhali ddpp. Rudolf Malěna, děkan z Vacenovic a pan farář a kaplan z Břeclavi. Vyzpovídali jsme 304 penitentů. U sv. přijímání následující neděle, t. j. v. poslední,

bylo celkem 373 sv. přijímání. Školní děti měly stanoveny jiné termíny k sv. zpovědi, ale přesto účast na sv. zpovědi, kdy jsme zpovídali 4 kněží, byla poměrně malá.

Letošní zima byla u nás velmi mírná a téměř beze mrazů. Několikrát sice sněh napadl, ale velmi málo a neměl dlouhého trvání. Peněkd větší mrazy nastaly, když už jsme je nečekali. Tak na úř. 22/3 bylo -14° , 23/3 bylo -12° , v poledne -8° , odpoledne hustě sněžilo, 24/3 bylo -13° . Pak asi 10 dní se mrazy udržely ve výši asi -9° . Opozdily se tak značně jarní práce.

Vidi in visitatione canonica
die 28/5 1958: Josef Plojhar
dekan

Ministr zdravotnictví Dr. Josef Plojhar navštívil Dubňany. Bylo to v neděli dne 15/6 1958. Přijel do Dubňan na pozvání krajského vedoucího tajemníka Aloise Jndry, který dlouhou dobu bydlil v Dubňanech. Dr. Plojhar přijel do Dubňan v 9hod. ráno a před budovou MNV byl uctěn káštupci obce a korporací a okres. předsedou ČSL Františkem Tomanem. Pak odešel v průvodu krojovaných chlapců a dívek za doprovodu hudby do kostela na hrubou. Oběda se zúčastnil ve farně. Odpoledne pak měl veřejný projev v sále "Lignitán".

Úmrtí Sv. Otce Pia XII.

Ve čtvrtek dne 9. října 1958 povolal k Sobě Všemohoucí Bůh Svatého Otce Pia XII. Narodil se dne 2. března 1876 v Římě a papežem byl zvolen v den svých 63. narozenin dne 2. března 1939. Jeho požehnaný pontifikát trval celkem 19 let a 7 měsíců a zemřel ve věku 82 let. R. in p.

Habemus Papam.

V konkláve kardinálů byl zvolen dne 28. října 1958 novou právoplatnou nejvyšší viditelnou hlavou Církve kardinál Angelo Giuseppe **Roncalli**, patriarcha Benátský, který přijal jméno **Jan XXIII.**

Nově zvolený Svatý Otec se narodil dne 25/11 1881 v Sotto il Monte, v diecesi Bergamo v Sev. Itálii, jako syn remédělského dělníka. Na kněze byl vysvěcen 10/8 1904. Byl profesorem církevních dějin v Bergamském semináři, odkud byl roku 1921 povolán do Říma. Na biskupa byl vysvěcen 19/3 1925. Působil jako apoštolský

delegát v Bulharsku, Turecku a Řecku. V letech 1944 - 1953 byl apoštolským nunciem v Paříži. Kardinálem byl jmenován v Konsistoři dne 12/1 1953 a 15/1 1953 se stal patriarchou Benátským, kde působil až do svého zvolení papežem. Je mu téměř 77 let.

Slavná korunovace Sv. Otce Jana XXIII. byla v úterý 4. 11. 1958 ve vatik. basilice sv. Petra - na svátek sv. Karla Bor., jehož je nynější Sv. Otec velkým chitelem a o němž napsal před lety historickou monografii o 5 svazcích. Sv. Otec Jan XXIII. hovoří plynule - mimo italštinu a latinu - ještě francouzky, španělsky a bulharsky. Jméno Jan, kterého nebylo užíváno žádným papežem už více než 600 let, dal si nejnověji Sv. Otec, jak prohlásil, proto, že si je oblíbil, že to bylo jméno jeho otce a pak proto, že v chudém venkovském kostelíčku sv. Jana přijal svátost křtu téměř před 77 lety. Z jeho zvolení se upřímně radujeme. Než ho Bůh v řízení Církve ve paravi chrání a provází svým požehnáním.

**Svatého nám Otce Jana, Bože, chraň
a zachovej!**

Školní rok 1958/59:

Počet všeho žactva na zdejších školách činí 882. Ve třídách prvních a osmých se náboženství opět nevyučuje. Celkový stav dětí školáků vůbec a přihlášených do náboženství je následující:

První třídy	- celkem 134	- náboženství se nevyučuje.
Druhé třídy	- celkem 125	- přihlášených 87, nepřihlášených 38
Třetí třídy	- celkem 115	- přihlášených 88, nepřihlášených 27
Čtvrté třídy	- celkem 126	- přihlášených 91, nepřihl. 35
Páté třídy	- celkem 118	- přihlášených 70, nepřihl. 48
Šesté třídy	- celkem 109	- přihlášených 67, nepřihl. 42
Šedmé třídy	- celkem 94	- přihlášených 48, nepřihl. 46
Osmé třídy	- celkem 61	- náboženství se nevyučuje.

Přehled:

Počet všeho žactva na škole: 882
Počet žactva ve třídách vyuč. náboženství: 687
Z toho do náboženství přihlášených: 451 = 65,6%
do náboženství nepřihlášených: 236 = 34,4%

Pro náboženství jsou souběžně třídy spojeny na dvě oddělení, sedmá na jedno odděl. takže týdenní úvazek činí 22 vyuč. hodin. 18 hod. týdně učím pám a 4 hod. týdně (ve čtvrtých třídách) vypomáhá dp. **Bohuslav Cemper**, kooperátor z Hodonína.

Stavba nové márníce.

Už asi před pěti lety musila býti rozebrána stará márníce, která stála při středu hřbitova, neboť hrozila spadnutím. (viz přílož. fotku). Po rozebrání této márníce se photovila jenom poušťka při pdi far-ní pahrady a ta sloužila pro uschování marní ald. až do doby, kdy se postaví márníce nová.

Je stavbou nové márníce se začalo v druhé polovině srpna 1958, na nové části hřbitova. Celá stavba se konala brigádnicky. Materiálu se použilo ze staré hřbitovní pdi a bílých cihel, které zbyly z nové hřbitovní pdi. Jiný potřebný materiál dodal MNV z Dubňanech. Ochotní brigádníky pehnal farář Věverka, který také pám po celou dobu stavby účinně vypomáhal. Vedení stavby ochotně převzal p. Petr Kličníka starší, který se také o postavení márníce

Zleva: Pavel Kotásek, Jemovéfa Zemánková, Josef Kučnica, Petr Kučnica ml., Petr Kučnica st.
Zleva ministranti: Josef Budiš, Petr Maňák, Jaroslav Budiš, Frant. Kučnica, Miroslav Svora.

Zleva: Jakub Harca, Stanislav Řihák, Bohuslav Schneider, Josef Kučnica, Jarosl. Pavlík, Vojtěch Grufík, Jan Kubeš.

nejvíce paslou-
žil. Dále nej-
více hodin od-
pracovali Sta-
nislav Řihák,
František Veselý,
Zdeněk Věčera,
Antonín Kučni-
ca, Jakub Harca,
Josef Kučnica,
Petr Kučnica
ml., Josef Blaha
Taky se zúčastnil
Pavel Kraml,
Josef Macek,
Flejš, Petr Maňák.
Nádenických pra-
ci se nejvíce zú-
častnila Anasta-
zie Zemánková
a její matka Jem-
ovéfa Zemánková,
které tam byly té-
měř vždy. Takléž
téměř vždy tam
byl bývalý hrob-
ník Pavel Kotá-
sek. Hodně pomá-
hali ministranti
Mirek Svora, Petr
a Jirka Maňákom,
Josefa Jara Budi-
šovi a Fanoš Kuč-
niciov. Vazby
zhotovil Petr
Kučnica st. Spolu
s ním ji postavil
Vavřín Chludil
a František Mazal.

Další pro krytinu přibíli Vavřín Chludil, Dominik Macek a Frant. Mazal.
Krytinu - esernit položili položili pokrýváci Vladimír Dolžal a František Ma-
zek ml. Krytinu se kladla až po svátku všech svatých, poněvadž se vyskytly
potře s materiálem. Márnice je postavena účelně: z malé předsiňky se přímo
jde do místnosti pro uskladnění marx. a., po levé straně do kanceláře, kde
bude umístěn plán hřbitova, kniha pohřbených a., a po pravé straně je
řešena písema. Vřadu pak jsou po stranách mužské a ženské záchody.

Stavba se uskutečnila podle plánu, který navrhl farář Veverka. Nyní zbývá ještě vyhotovit omítku, dodat dveře a sklo do oken a upravit fasádu štítu. Srděčné díky všem, kteří se na práci stavby márnice podíleli. Její postavení vyobrazuje následující fotografie.

Před novou márnici Jan Blaha, nynější hrobník.

Statistika na konci roku 1958:

Dle informací z MNV v Dubňanech, čítá naše obec 6.420 obyvatel. Kromě toho je zde asi 200 osob přihlášených přechodně. Jsou to většinou osoby, které zde nastoupily přechodně práci v uhelných dolech.

V tomto roce se zde

a.) narodilo 176 dětí. Téměř všechny se narodily v OÚVZ v Hodoníně. U nás jich bylo pokřtěno 153.

b.) církevních sňatků bylo letos 45.

c.) úmrtí 43. Nejvyššího věku - 90 let - se dožil František Musil.

d.) svatých přijímání bylo v (minulém) tomto roce 10.256.

Rok 1959.

Ve jménu Páně začínáme nový rok 1959. Než nás Bůh v něm chrání všeho zlého.

Zimní měsíce jsou takřka bez pimy a bez sněhu. Na počátku provincie minulého roku nastaly mrazy do 8° a trvaly jen několik dní. Pak mrazy ustoupily a ukázaly se úplně jarní dny. Tež vánoce byly bez mrazu a sněhu. Na hlavní váčky vánoční dokonce drobně, ale vydatně přišlo. Odpoledne bylo krásně, slunno. Snih jsme takřka ještě neviděli.

Dne 12. ledna 1959 nastoupil náš varhaník kákladní vojenskou službu a tak jsme zůstali bez varhaníka. Hře na varhany se začal učit Fabián Půikarský, který byl také jako varhaník přihlášen. Protože zatím není pochopen tuto službu vykonávat, hraje o nedělích a svátcích bývalý učitel p. Josef Filipovič. Ve všední dny se nehraje.

Fotografie představuje sochu sv. Vendelína, kterou velmi krásně zdobí prastaré lípy. Socha byla postavena v roce 1783 a je chráněna památkovým ústavem. Současné se pochou byly k ní nasazeny 4 lípy, které byly před přemístěním sochy překrásnou její ozdobou. Socha stála původně vedle domu p. Rychlíka ze strany od Hodonína. Mlynář Rychlík se rozhodl rozšířit svůj dům na tuto stranu, poněvadž v domě byl mlyn a k obživání bylo málo místa. Za tím účelem byly lípy přáceny a socha byla postavena z druhé strany budovy. Je škoda, že tak krásná památka nebyla uchována!

Spisovatelka Bohumila Brabcová - Dubňanská,
zdejší rodačka (nar. 15.6.1883 v Dubňanech) na náš kostel
složila a nám posílala krásnou básničku, která nechtě je zde
na její památku. Nyní žije v Praze XII., Hraděšinská 74, ale ma
Dubňany a celý náš kraj, z něhož čerpala mnoho lásky pro své
romány a povídky (zvláště: Ohnivá krev, Kalužové atd.), na své
rodiště a lid Slovácka ráda vzpomíná.

Boh. Dubňanská.

Dubňanskému kostelu.

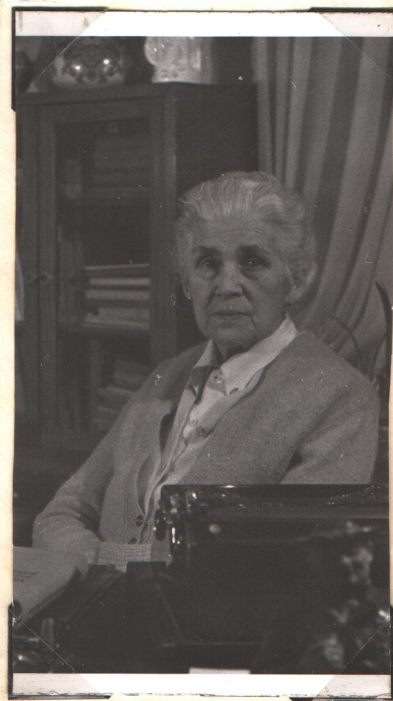
Štíhlá věž tvá bílá
do výše se vzpíná,
staletý kostelíčku
svatého Martina! (sv. Josefa!)

Tvých zvonů měkká hudba
zalétá v širou dál,
jako by dobrý pastýř
ovečky svolával..

Varhany ve tvém nitru
zvuk mají tajemný,
za zpěvu zbožných lidí
zní souzvuk velebný.

Tvé dveře chrámové
svou náruč otvírají,
proud lidí, víře věrných,
laskavě přijímají..

Náš kostelíčku bílý
buď nám všem pevnou branou!
Člověk pod křídly tvými
cítí se pod ochranou..

Ve vzpomínce na Dubňany

Boh. B. Dubňanská

Programovaná rekonstrukce varhan. - Naše varhany jsou technicky zastaralé, velmi opatřebované, rozladěné, nosníky píšťal cívotocivé atd. Požádal jsem firmu „Varhany n. p. Křnov“ o prohlídku odbornou a návrh na opravu. Zároveň máme návrh na dvoumanuálový hrací stůl s převedením traktury mechanické na pneumatickou, rozšíření hrací p^{varhany}kríně pro 18 rejstříků, výměnu klučného elektr. pohonu, vyladění atd. Píšťalový doavadní materiál se použije a každý rejstřík se rozšíří. Jeden manuál zatím zůstane hluchý a bude čekat na pozdější doplnění. Celkový rozpočet je plánován předběžně na 70.000 Kčs. Dorud jsme na tento účel požádali 4 sbírky a s milodary máme na hotovosti 35.000 Kčs. Rekonstrukci bychom rádi provedli do hodů a vyplatili do konce běžného roku. Věřící ochotně přispívají a doufám, že v tomto roce vše zaplatíme. Všem dárcům zatím předěně „Pan Bůh zaplatí.“ - Dále se o tom zmíníme až při instalaci varhan.

V sobotu dne 9. května 1959 zemřel tragickou smrtí školák Vladimír Kulálek z 5. třídy. Hrál si u svého příjce spolu s kamarády s výbušninami. Po výbuchu mu přepína prolétla hlavou. Po 17ti hod. plavu bezvědomí zemřel v nemocnici v Hodoníně.

Plavnost Božího Těla jsme letos nekonali osadou, nýbrž jen v kostele, poněvadž od pána drobně, a vytrvale přišlo. Bylo to za mě 22 ti leté působnosti v Dubňanech poprvé, co jsme nemohli eucharistický průvod pro děti konati osadou.

Vidi in violatione canonica
die 3/6 1959. Jmz Pmz
dika